

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2026 • ΤΕΥΧΟΣ 167

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νά διασώσουμε τὴν ἀνθρωπινότητα	σελ. 1
Πασχάλιο Μήνυμα τῆς «ΕΞΟΔΟΥ»	σελ. 3
Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἑνωσι τῶν Ἐκκλησιῶν (Πορίσματα)	σελ. 4
Καμμία ἐξουσία δέν φοβήθηκε ποτέ τόν ὑπάκουο πολίτη	σελ. 6
Ἡ Κομισιόν χιτίζει τόν «Μεγάλο ἀδελφό» τῆς Ε.Ε.	σελ. 10
Ἀνοικτή Ἐπιστολή πρὸς τόν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Γεώργιο	σελ. 12
Ἀνοικτή Ἐπιστολή πρὸς τόν Πρόεδρο τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας	σελ. 13
Περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Σ.τ.Ἐ. γιά τοὺς γάμους ὁμοφυλοφίλων	σελ. 15
Δυὸ κορίτσια στό κενό κι ἐμεῖς στὸν πάτο	σελ. 16
Διεθνεῖς ἐξελίξεις. Ἑλληνική ὑψηλή στρατηγική καὶ ἐπίμονες φοβίες	σελ. 18
Περὶ κρίσεως, κατακρίσεως, καταλαλιᾶς, συκοφαντίας	σελ. 24
Εἰδήσεις - Σχόλια	σελ. 26

ΝΑ ΔΙΑΣΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΤΗΤΑ

Ζοῦμε σέ μιά ἐποχή κατακλυσμαίων ἀλλαγῶν. Οἱ ἀλλαγές αὐτές, συνήθως ἔρχονται μετὰ ἀπὸ μιά περίοδο παρατεταμένης κρίσεως, στὴν ὁποία γίνονται πιὸ ὁρατά τὰ στοιχεῖα κάθε προσωπικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς παθογένειας.

Σ' αὐτές τίς περιπτώσεις ὅλες οἱ προκλήσεις καὶ τὰ προβλήματα παρου-

σιάζονται παρόντα. Γεωπολιτικές ἀνακατατάξεις, μετακινήσεις πληθυσμῶν καὶ δημογραφική κατάρρευση, ὅπως στὴν Ἑλλάδα τοῦ σήμερα. Ἐπίμονη ἀναζήτησι νοήματος ζωῆς, καθὼς ὑπάρχει ἓνα κενό πού μπορεῖ νά ὀδηγήσει ἀκόμη καὶ εὐαίσθητους ἐφήβους στὴν αὐτοκτονία (βλ. δύο 17χρονοι στὴν Ἡλιούπολη Ἀττικῆς στίς 12.5.2026). Πολυεπίπεδη κρίσι

προσώπων και θεσμών στην Έκκλησία και στην Πολιτεία.

Αφορμή για τό παρόν έκδοτικό σημείωμα μᾶς ἔδωσε τό «**Μανιφέστο τῆς Palantir**», τοῦ ὁμώνυμου Ἀμερικανικοῦ τεχνολογικοῦ κολοσσοῦ τῆς Silicon Valley, πού ἀσχολεῖται μέ τή δημιουργία συστημάτων παρακολούθησης μέ τήν ὑποστήριξη τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης.

Τό 22 σημείων «Μανιφέστο» εἶναι ἡ περίληψη τοῦ βιβλίου τοῦ συνιδρυτοῦ τῆς Palantir Ἄλεξ Κάρπ (ὁ ἄλλος συνιδρυτής εἶναι ὁ Πήτερ Τίλ) μαζί μέ τόν Νικόλας Ζαμίσκα. Τίτλος του: «**Ἡ Τεχνολογική Δημοκρατία. Σκληρή Ἴσχύς, Ἐλαστικές Πεποιθήσεις καί τό Μέλλον τῆς Δύσης**». (The Technological Republic. Hard Power, Soft Belief and the Future of the West).

Τό βιβλίο ἀποτελεῖ, τρόπον τινά, ἕνα **πολιτικό πρόγραμμα τεχνοφουδαρχικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ**. Δηλαδή ἑνός ὀλοκληρωτισμοῦ μέ ἐργαλεῖο τή σημερινή ὑψηλή τεχνολογία.

Γιά νά τό ποῦμε μέ ἀπλά λόγια, ἐδῶ φαίνεται νά ἔχουμε τήν ἀλλαγί μοντέλου ἢ «**παραδείγματος**».

Ἡ ἀτζέντα ἀπό «ἀριστερόστροφη» φαίνεται νά γίνεται «δεξιόστροφη». Ἀπό τόν Μπαϊντεν καί τόν Σβάμπ τοῦ «Φόρουμ τοῦ Νταβός», τώρα περνᾶμε στήν κυβερνώσα ἀμερικανική ἐλίτ - ἀλίτ τοῦ Τράμπ, τῆς Palantir καί τῶν σύν αὐτοῖς.

Ἀπό τήν νεοφιλελεύθερη δικαιοματιστική παγκοσμιοποίηση τῶν μειονοτήτων, τῶν ΛΟΑΤΚΙ καί τοῦ γουοκισμοῦ

στή «δημοκρατία» τοῦ Big Brother, τῆς παρακολούθησης καί τῆς καταστολῆς.

Βεβαίως τά δύο ὑποτιθέμενα ἀντίθετα παραδείγματα πάντοτε συνεργάζονταν, ἀλληλοσυμπληρώνονταν καί ἔδιναν τό ἕνα τή σκυτάλη στό ἄλλο.

Ἀπλῶς στή μία περίπτωση, στό ἕνα μοντέλο ἢ παράδειγμα, τονίζονται περισσότερο κάποια στοιχεῖα.

Ἔτσι μέ τήν ἐπιτάχυνση τῆς λεγομένης ψηφιακῆς μετάβασης ἔχουμε μπροστά μας πιά ζωντανό καί ἐπιθετικό τό «θηρίο» τοῦ ψηφιακοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ, τοῦ Big Brother καί τῆς κρατικῆς καταστολῆς.

Σέ ἐπίπεδο διακρατικῶν σχέσεων αὐτό φάνηκε ξεκάθαρα μέ τήν πολιτική Τράμπ σέ Ἰράν, Βενεζουέλα καί Κούβα ἢ τοῦ Ἰσραήλ στή Γάζα καί στόν Νότιο Λίβανο. **Δέν ὑπάρχει πλέον διεθνές δίκαιο καί κανόνες. Ἔχουν ἀντικατασταθεῖ ἀπό τή γυμνή ἰσχύ (δίκαιο τοῦ ἰσχυροτέρου ἢ νόμος τῆς ζούγκλας).**

Δέν εἶναι σκοπός μας –οὔτε ὁ χῶρος τό ἐπιτρέπει– νά κάνουμε μιά συστηματικότερη ἀνάλυση τῶν θεμάτων πού θίξαμε παραπάνω. Αὐτό πού θέλουμε ἐδῶ νά ἐπισημάνουμε εἶναι ὅτι γιά μιά ἀκόμη φορά στήν Ἱστορία τοῦ πνεύματος τῆς Δύσης καί ὄλων αὐτῶν πού παράγει, βλέπουμε ξεκάθαρα τόν **ἐμμονικό ἐγκλωβισμό σέ ἀντιθετικά δίπολα**. Ἀπό τή Σκύλλα στή Χάρυβδη. Ἀπό τή Σκύλλα τοῦ γουοκισμοῦ στή Χάρυβδη τοῦ τεχνοφασισμοῦ.

- Ἡ *Παρακαταθήκη* ἀναρτᾶται στήν ἱστοσελίδα orthodoxnet.gr καί σέ φιλικές ἱστοσελίδες.
- Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά παρακολουθοῦν ἐκπομπή, πού κάνει ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης. Ἀναρτᾶται στό διαδίκτυο ἀπό φιλικές ἱστοσελίδες καί ἀπό τό διαδικτυακό κανάλι «ἐγρήγορη» στό [youtube](https://www.youtube.com/).

Λείπει τό μέτρο, ή σύνθεση.

Σοῦ λένε: δώστε μας τήν ἐλευθερία σας γιά νά σᾶς δώσουμε ἀσφάλεια. Καί σύ λές: Θέλουμε καί ἐλευθερία καί ἀσφάλεια. Ὅπως εἶχε πει ὁ Βενιαμίν Φραγκλίνος (1755), «**Ὅποιος εἶναι πρόθυμος νά θυσιάσει τήν ἐλευθερία γιά χάρη τῆς ἀσφάλειας, δέν ἀξίζει οὔτε τό ἕνα οὔτε τό ἄλλο**». Καί αὐτό πραγματι γίνεται. Τοῦ παίρνουν τήν ἐλευθερία γιά χάρη –ὑποτίθεται– τῆς ἀσφάλειας καί τελικά τά χάνει καί τά δύο.

Ἐπάρχει μιά κοινωνική δυσαρέσκεια ἀπέναντι καί στούς παγκοσμιοποιητές καί στούς τεχνοφεουδάρχες.

Αὐτή τήν κοινωνική δυσαρέσκεια – μᾶλλον μιά παθητική δυσφορία– πρέπει νά ἀξιοποιήσουμε καί **νά προβάσουμε τή δική μας πρόταση**. Τήν ἔξοδο ἀπό

τά ἀδιέξοδα.

Τόν ἑλληνορθόδοξο τρίτο δρόμο. Τόν πολιτισμό τοῦ προσώπου. Τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία καί ἀξιοπρέπεια μέσα σέ μιά κοινωνία, πού θά τήν συνέχουν οἱ κοινές ἑλληνορθόδοξες ἀξίες μας.

Πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε γιά **τή διάσωση καί ἀνάδειξη τῆς ἀνθρωπίνου τοῦ ἀνθρώπου**. Τῶν στοιχείων, δηλαδή, ἐκείνων πού κάνουν τόν ἀνθρώπο πραγματικό ἀνθρώπο.

Αὐτό τό καθῆκον τῆς πνευματικῆς ἀντίστασης ἀπέναντι στά δαιμονικά στοιχεία τῆς ἐποχῆς μας, θά μπορούσε νά εἶναι ἕνα ὄραμα, πού θά νοηματοδοτοῦσε τή ζωή μας μέσα στήν κοινωνία.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ

τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πανελληνίας Κίνησης κατά τοῦ Ψηφιακοῦ Ὀλοκληρωτισμοῦ «ΕΞΟΔΟΣ»

Ἀγαπητοί φίλοι καί συνοδοιπόροι τῆς ΕΞΟΔΟΣ, ἀγαπητοί ἀναγνώστες καί ἀκόλουθοι τοῦ Eksodos.gr,

Τό Ἅγιο Πάσχα δέν εἶναι ἀπλῶς μιά ἐορτή. Εἶναι τό μεγάλο πέρασμα: ἀπό τόν θάνατο στή ζωή, ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς, ἀπό τή φθορά στήν ἀφθαρσία. Εἶναι ἡ νίκη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπί τοῦ θανάτου, πού ἀνοίγει τόν δρόμο τῆς προσωπικῆς σωτηρίας καί τῆς ἀναστάσεως κάθε ἀνθρώπου πού πιστεύει στόν Τριαδικό Θεό.

Ἡ Ἀνάσταση δέν εἶναι ἕνα γεγονός τοῦ παρελθόντος. Εἶναι ζωντανή πρό-

σκλήση καί εὐθύνη. Μᾶς καλεῖ νά ἐξέλθουμε ἀπό κάθε μορφή δουλείας πνευματικῆς, ἠθικῆς, ἀλλά καί κοινωνικῆς. Νά ἀρνηθοῦμε τή συνήθεια τῆς ἀδιαφορίας, νά ὑπερβοῦμε τόν φόβο, νά ἀποτινάξουμε τήν παθητικότητα, πού καθιλώνει τόν ἀνθρώπο καί τόν πολίτη.

Διότι ἡ Ἀνάσταση δέν συμβιβάζεται μέ τή σιωπή ἀπέναντι στήν ἀδικία. Δέν συνάδει μέ τήν ἀπάθεια μπροστά στήν ἀλλοίωση τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας. **Δέν μπορεῖ νά συγκατοικήσει μέ τήν ὑποταγή σέ κάθε μορφή ἐλέγχου πού εὐτελίζει τήν προσωπικότητα καί τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου.**

Στις ημέρες μας, όπου η άβεβαιότητα, οι γεωπολιτικές εντάσεις, η κοινωνική ανασφάλεια και η πνευματική σύγχυση βαραίνουν τον άνθρωπο, το μήνυμα της Αναστάσεως γίνεται ακόμη πιο επίκαιρο: **η ελευθερία δέν χαρίζεται. Κατακτάται με πίστη, αγώνα και συνείδηση.**

Η ΕΞΟΔΟΣ παραμένει προσηλωμένη σε αυτόν τον δρόμο: στην υπεράσπιση της ελευθερίας του ανθρώπου, στην άφύπνιση της κοινωνίας, στην αντίσταση απέναντι σε κάθε μορφή ψηφιακού ή άλλου ολοκληρωτισμού, που απειλεί να μετατρέψει τον ελεύθερο πολίτη σε ελεγχόμενο υπήκοο.

Τό Πάσχα μας υπενθυμίζει ότι η αληθινή ζωή γεννιέται μέσα από τον αγώνα και τη θυσία. Ότι η Ανάσταση προϋποθέτει Σταυρό. Και ότι ο άνθρωπος καλείται όχι μόνο να πιστεύει, αλλά και να πράττει. Νά στέκεται όρθιος, με ευθύνη απέναντι στον εαυτό του, στον συνάνθρωπο και στην πατρίδα.

Με αυτό το πνεύμα, καλούμε όλους σε εγρήγορση, ενότητα και δημιουργική

στάση. Νά γίνουμε φορείς φωτός μέσα σε έναν κόσμο που συχνά σκοτεινιάζει. Νά κρατήσουμε ζωντανή την πίστη, την ελπίδα και την ελευθερία.

Την ίδια στιγμή, **δέν μπορούμε να σιωπήσουμε μπροστά στη φρίκη των πολέμων που συγκλονίζουν τον κόσμο.** Κάθε άδικος πόλεμος αποτελεί προσβολή της ανθρώπινης αξίας και της θεϊκής εντολής της αγάπης. Καταδικάζουμε απερίφραστα κάθε μορφή βίας και καταστροφής και υψώνουμε φωνή υπέρ της άμεσης ειρήνευσης των λαών.

Η Ανάσταση του Χριστού είναι μήνυμα ζωής για όλους χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς σύνορα, χωρίς διακρίσεις.

Άς γίνει φέτος τό Πάσχα αφετηρία προσωπικής και συλλογικής ανάστασης. Άς γίνει τό πέρασμα προς μιά ζωή με αλήθεια, πίστη και ελευθερία.

Χριστός Άνέστη!

Μέ τιμή,

Ή Συντονιστική Έπιτροπή της Κίνησης «ΕΞΟΔΟΣ»

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ»*

Στις 21 μ.μ. της 3^{ης} Μαΐου 2026 ολοκληρώθηκαν με επιτυχία οι εργασίες της ημερίδος **ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ**, που διοργάνωσε η ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ με μεγάλη συμμετοχή πιστών. Μετά τις έξι εισηγήσεις εξήχθησαν τὰ ακόλουθα πορίσματα:

- Η Όρθόδοξη Έκκλησία, ως η Μία,

Άγία, Καθολική και Άποστολική, ως «καινή κτίσις» έχει ως θεμελιώδη ιδιότητά της την ενότητα, η οποία έχει ως βασική της προϋπόθεση την Αλήθεια, όπως παρεδόθη υπό του Κυρίου στους Άποστόλους και διατρανώθηκε υπό των αγίων Πατέρων στις Οικουμενικές Συνόδους διὰ των Όρων και των Ίερων Κανόνων. Όλες μαζί οι τοπικές Έκκλη-

* Κυριακή 3 Μαΐου 2026, Πολεμικό Μουσείο, Έστια Πατερικών Μελετών

σίες και ἡ καθεμία χωριστὰ ἀποτελεῖ τὴν «Μία» Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τῆς αὐτῆς πίστεως ἐν τῇ θείᾳ Χάρτι ὑφίσταται ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας. Ἀντιθέτως ὁ ὅρος «Ἐνωση τῶν Ἐκκλησιῶν» προϋποθέτει διάσπαση, τὴν ὑπαρξὴ πολλῶν αἰρετικῶν ομάδων, ποὺ μὲ τεχνάσματα εἶναι ἀδύνατον νὰ συγκολληθοῦν καὶ νὰ ἀποτελέσουν ἓνα ὅλο. Γι' αὐτὸ ἡ δέσις ἐντὸς τῆς Θ. Λειτουργίας «ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως» δὲν σημαίνει προσευχὴ γιὰ ἐνωση τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, πολλῶ μᾶλλον ἐνωση τῆς Ἐκκλησίας μὲ αἰρετικὲς ομάδες, ἀλλὰ προσευχὴ γιὰ συνάντησι ὅλων τῶν πιστῶν στὴν τήρησι τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

• **Ἡ Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας διασφαλίζεται μὲ τὴν συνοδικότητά Της** ἦδη ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτὸ ἡ προβολὴ ἐνὸς «πρωτείου ἐξουσίας» μὲ ταυτόχρονη ὑποχώρησι τῆς συνοδικότητος δυναμιτίζει τὰ θεμέλια τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ συνέβη στὴν «Σύνοδο» τῆς Κρήτης, ὅπου καταστρατηγήθηκε τὸ δικαίωμα καθολικῆς συμμετοχῆς, λόγου καὶ ψήφου ὅλων τῶν ἀρχιερέων, καθότι οἱ Ἐκκλησίες συμμετείχαν μέσῳ ἀντιπροσωπειῶν, ἐνῶ ἀπείχαν ἀπὸ τὴν Σύνοδο καὶ τέσσερα Πατριαρχεῖα. Τὸ χειρότερο εἶναι ἡ προσπάθεια νὰ τεκμηριωθεῖ τὸ πρωτεῖο ἐξουσίας «θεολογικά». Σύμφωνα μὲ τὸν Μητροπολίτη Περγάμου ἐντὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος ὑπάρχει ἱεραρχία. Ὁ Πατὴρ κατέχει ὑπεροχικὴ θέσι εἰς βᾶρος τῶν ἄλλων δύο Προσώπων καὶ ἐπομένως ἀντιστοίχως πρέπει νὰ ὑπάρχει ἓνας «Πρῶτος» στὴν ἐκκλησία εἰς βᾶρος τῶν ἄλλων ἱεραρχῶν. Πρόκειται γιὰ **βλάσφημη θέσι** ποὺ ἀναιρεῖ τὸ ὁμοούσιον τῶν τριῶν θείων προσώπων καὶ διασπᾷ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

• **Ἐργαλεῖο γιὰ τὴν λεγομένη «ἐνω-**

σι τῶν Ἐκκλησιῶν» εἶναι ἡ **Οἰκουμενικὴ κίνησις ἢ Οἰκουμενισμὸς** ποὺ ἔχει ὡς **αἰχμὴ τοῦ** τὸ «**Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν**». Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἐπιστέγασμα μιᾶς μακρᾶς πορείας ἀποστασίας τοῦ δυτικοῦ χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία. Ἡ πορεία αὐτὴ ἐκκινεῖ ἀπὸ τὴν Ἀναγέννησι, τὸν Διαφωτισμὸ καὶ τὴν προτεσταντικὴν θεολογία καὶ φθάνει στὸν θρησκευτικὸ πλουραλισμὸ. Παράλληλα ἓνα ὑπόγειον ρεῦμα ἀποκρυφισμοῦ, μίγμα Γνωστικισμοῦ, Θεοσοφίας καὶ Συγκρητισμοῦ ἀναζητᾷ «κρυφὴ» ἐνότητες πίσω ἀπὸ ὅλες τὶς θρησκείας.

• **Ὁ Οἰκουμενισμὸς** σὲ ὅλες τοῦ τις διακλαδώσεις **προωθήθηκε καὶ χρηματοδοτήθηκε ἀπὸ οἰκονομικοὺς κολοσσούς** μὲ στόχο ἀρχικὰ τὴν ἐξασθένησι τοῦ «παραδοσιακοῦ» εὐσεβισμοῦ στὴν Ἀμερικὴ καὶ σὲ ὅλο τὸν δυτικὸ κόσμον καὶ στὴ συνέχεια τὴν διάδοσι φιλελευθέρων ἀξιῶν μέσῳ τοῦ ΠΣΕ. Σχετικοποιεῖ τις αἰρέσεις, ποὺ τις θεωρεῖ ἀπλῶς ὡς κάτι διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν ὀρθὴν πίστιν, καὶ ἀποδέχεται ὅλα τὰ βαπτίσματα ὡς ἰσότιμα. Μέσα ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἐξυπηρετεῖ ὅλα τὰ μεγάλα συμφέροντα. Μιὰ ὀρθόδοξη ἀπάντησι δέχθηκε ὁ **Οἰκουμενισμὸς** μὲ τὴν **καταδίκη τοῦ ὡς ἐπικίνδυνος ἐτεροδιδασκαλίας ἀπὸ τὴν πανορθόδοξη συνδιάσκεψι τῆς Μόσχας τὸ 1948,** τὸ ἔτος ἰδρύσεως τοῦ ΠΣΕ.

• Σύμφωνα μὲ τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐνωμένοι ὅσοι ἔχουν δεχθεῖ τὸ Βάπτισμα ἐντὸς τῶν ὀρίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Κατ'οἰκονομία γίνεται δεκτὸ τὸ βάπτισμα κάποιων αἰρετικῶν, ἀφοῦ ἀποφασίσουν ἐν μετανοίᾳ καὶ ὁμολογίᾳ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως νὰ προσέλθουν στὴν Ἐκκλησία. Ἀποτελεῖ παρανόνησι τῆς οἰκονομίας ἢ ἰσοπέδωσι τῆς ἐκκλησιολογίας καὶ ἡ ἀποδοχὴ ἐπὶ ἴσοις

ὄροις τῶν διαφόρων χριστιανικῶν κοινοτήτων ὡς νὰ πρόκειται περὶ ὀρθοδόξων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν. Εἶναι καταφανῶς ἐσφαλμένη ἢ ἄποψη ὅτι τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα, πού συνάδουν μὲ τὸ ὀρθόδοξο βάπτισμα, τὸ καθιστοῦν ἔγκυρο, ἐφόσον ἀπουσιάζει ἡ ὀρθὴ πίστις καὶ τὸ ὑποστατὸ τῆς ἱερωσύνης.

• Στὰ πλαίσια τοῦ ΠΣΕ καὶ ἄλλων διαχριστιανικῶν φορέων διοργανώνονται Διάλογοι μεταξύ ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων μὲ σκοπὸ τὴν μεταξύ τους ἔνωση. Οἱ οἰκουμενιστὲς παραβλέπουν τὴν ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἐκκλησία διαλέγεται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ὀρθοδόξου πίστεως μὲ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς μὲ σκοπὸ τὴν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐνότητα. **Ὁ θεολογικὸς Διάλογος μεταξύ ὀρθοδόξων καὶ ἀντιχαλκηδονίων**, πού ἔγινε πρὶν 40 χρόνια, ἔγινε χωρὶς αὐτὲς τὶς ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις καὶ γι' αὐτὸ δὲν πέτυχε τὴν ἐνότητα. Τὸ σχέδιο γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς ἐνότητος προέβλεπε ἄρση τῶν ἀναθεμάτων τῶν αἵρεσιάρχων Διοσκόρου καὶ Σεβήρου, δηλ. ἀποκατάστασί τους ὡς ὀρθοδόξων καὶ τὴν «κάθαρση» τῶν λειτουργικῶν βιβλίων ἀπὸ ἐκφράσεις πού δῆθεν προσβάλλουν τοὺς αἵρεσιάρχες. Αὐτὲς οἱ προτάσεις ἂν γίνονταν δεκτὲς, θὰ κατέλυαν τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία, θὰ ὀδηγοῦσαν σὲ μιὰ ἐπίπλαστη

ἐνότητα τραυματίζοντας τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ ἀλλοίωσαν τὸ ὀρθόδοξο αἰσθητήριο καὶ τὸ λειτουργικὸ βίωμα τῶν πιστῶν. **Γιὰ νὰ ὑπάρξει ἐλπίδα γιὰ ἐνότητα μὲ τοὺς ἑτεροδόξους, πρέπει νὰ τηροῦνται οἱ ὀρθόδοξες ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις**, δηλ. μέσῳ τῶν διαλόγων νὰ κατανοηθεῖ καὶ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ὀρθόδοξη πίστις καὶ νὰ ἀκολουθήσει ἐνσωμάτωση τῶν ἑτεροδόξων στὴν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία σύμφωνα μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες.

• Ἡ Ἐνότητα καὶ μοναδικότητα τῆς Μιᾶς, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας εἶναι δεδομένη καὶ μὲ τὴν ἐπιστασία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διαφυλάσσεται ὡς θησαυρὸς μὲ τὴν ἀταλάντευτη πιστότητά Της στοὺς Ὅρους τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, στὴν ἀγιοπνευματικὴ διδασκαλία τῶν θεοφόρων Πατέρων καὶ τὴν τήρηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Ἡ Ἐκκλησία ἀπλώνει τὰ χέρια Της, ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς στὸν Σταυρὸ καὶ καλεῖ ὅλους νὰ ἐνωθοῦν στὸ Σῶμα Της. Κάθε ἄλλη ἀπόπειρα ἐνώσεως, ὅπως ἀποδείχθηκε ἀπὸ τὶς βίαιες προσπάθειες καὶ τὶς Ψευδοσυνόδους τοῦ Παπισμοῦ καθὼς καὶ τὶς δόλιες μεθοδεύσεις τοῦ ΠΣΕ, ὀδηγεῖ σὲ σύγχυση, σχίσματα, ἀκαταστασία καὶ ἀπρόβλεπτες συνέπειες.

ΚΑΜΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΦΟΒΗΘΗΚΕ ΠΟΤΕ ΤΟΝ ΥΠΑΚΟΥΟ ΠΟΛΙΤΗ. ΠΑΝΤΑ ΦΟΒΟΤΑΝ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ. ΑΣ ΓΙΝΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ* τοῦ κ. Γεωργίου Ἀποστολάκη, Ἀντιπροέδρου Ἀρείου Πάγου ἐπὶ τιμῇ

Ἄν αὔριο τὸ πρῶτὸ κάποιος πατήσῃ ἓνα κουμπί, καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ μπεῖτε

στὸν λογαριασμὸ σας, νὰ πληρώσετε, νὰ ταξιδέψετε, νὰ ἐργαστεῖτε, θὰ εἶστε

* Εἰσήγηση τοῦ κ. Γεωργίου Ἀποστολάκη στὴν ἐκδίλωση τῆς ΕΞΟΔΟΥ στὴν Πάτρα (28.3.2026), μὲ θέμα: «Ψηφιακὸς μετασχηματισμὸς ἢ ψηφιακὴ φυλακή;».

ἀκόμα ἐλεύθεροι; Ἡ ἀπλῶς ἐκτὸς συστήματος; Αὐτὸ δὲν εἶναι σενάριο. Εἶναι ἢ κατεύθυνση ποὺ παίρνει ὁ κόσμος. Φίλες καὶ φίλοι τῆς Πάτρας, δὲν ἤρθα σήμερα ἐδῶ γιὰ νὰ σᾶς κάνω μιὰ ἀκαδημαϊκὴ ἀνάλυση. Ἔρθα νὰ σᾶς πῶ κάτι πολὺ ἀπλὸ - καὶ πολὺ ἐπικίνδυνο: **Ἡ ἐλευθερία μας ἀλλάζει μορφή. Καὶ κινδυνεύει νὰ χαθεῖ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε.** Ὅχι μὲ πραξικόπημα. Ὅχι μὲ τάνκς. Ἀλλὰ μὲ κάτι πολὺ πιὸ ὑπουλο: **μὲ τὴν εὐκολία.** Μόλις προχθὲς γιορτάσαμε τὴν Παλιγγενεσία μας. Αὐτὴ ἢ χώρα ἐλευθερώθηκε ἀπὸ αὐτοκρατορίες. Ἀντιστάθηκε σὲ κατοχές. Πλήρωσε τὴν ἐλευθερία μὲ αἷμα. Καὶ τώρα κινδυνεύει νὰ τὴ χάσει, χωρὶς νὰ πέσει οὔτε μία σφαιρα. Μὲ ἓνα κινητὸ στὸ χέρι καὶ ἓνα σύστημα ποὺ τὰ ἐλέγχει ὅλα. Πεῖτε μου εἰλικρινά: Θέλετε νὰ ζεῖτε σὲ μιὰ κοινωνία, ὅπου κάποιος μπορεῖ νὰ σᾶς ἀποκλείσει μὲ ἓνα κουμπί; Ὅχι.

1. Νὰ ποιά εἶναι ἡ μεγάλη παγίδα: ἡ εὐκολία.

Σήμερα ὅλα γίνονται πιὸ εὐκόλα: Ἔνα κλικ ἀντὶ γιὰ οὐρά. Ἔνα κινητὸ ἀντὶ γιὰ ὑπηρεσία. Ἔνα wallet ἀντὶ γιὰ πορτοφόλι. Καὶ λέμε: «ἐπὶ τέλους, λύθηκαν τὰ προβλήματα». Ἀλλὰ δὲν ρωτᾶμε: Τί δίνουμε σὲ ἀντάλλαγμα; Δίνουμε: τὰ δεδομένα μας, τὶς συνήθειές μας, τὶς ἐπιλογές μας. Καὶ σιγά-σιγά παραδίδουμε τὸν ἔλεγχο τῆς ζωῆς μας. Καὶ τώρα νὰ ποῦμε καὶ μιὰ ἀλήθεια: Δὲν μᾶς τὸ ἐπιβάλλουν μόνο. Τὸ δεχόμαστε κι ἐμεῖς γιατί μᾶς βολεύει. Καὶ ἐκεῖ ξεκινᾷ τὸ πρόβλημα.

2. Ἡ νέα πραγματικότητα εἶναι αὐτή: σὲ βλέπουν - σὲ μετροῦν - σὲ κατευθύνουν.

Σήμερα κάθε κίνηση καταγράφεται,

κάθε συναλλαγὴ ἀφήνει ἶχνος, κάθε ἐπιλογὴ ἀναλύεται. Καὶ δὲν σταματᾷ ἐκεῖ. Οἱ ἀλγόριθμοι δὲν παρακολουθοῦν ἀπλῶς. Σὲ κατευθύνουν. Δὲν ἐνημερώνουν ἀπλῶς. Σὲ ἐπηρεάζουν. Δὲν προβλέπουν ἀπλῶς. Σὲ διαμορφώνουν. Καὶ κάπου ἐκεῖ ἀρχίζει τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο: ἡ ἐλευθερία σου περιορίζεται, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβεις.

3. Ὁ ψηφιακὸς αὐταρχισμὸς εἶναι ἤδη ἐδῶ.

Ἄς μὴν ἔχουμε αὐταπάτες. Αὐτὸ ποὺ λέμε «ψηφιακὸς αὐταρχισμὸς» δὲν εἶναι θεωρία. Εἶναι μοντέλο. Ἔνα σύστημα ποὺ μπορεῖ νὰ σὲ βαθμολογεῖ, νὰ σὲ παρακολουθεῖ, νὰ σὲ ἀποκλείει. Χωρὶς φωνές. Χωρὶς βία. Χωρὶς ἀντίδραση. Μὲ ἓνα «κλικ». Σκεφτεῖτε τὸ ἀπλᾶ: Ἄν αὔριο ἓνα σύστημα ἀποφασίσει ὅτι εἶσαι «ἀνεπιθύμητος», μπορεῖ νὰ σοῦ στερήσει τὸν λογαριασμό, τὴ μετακίνηση, τὴν πρόσβαση. Καὶ δὲν θὰ χρειαστεῖ οὔτε ἓνας ἀστυνομικὸς.

4. Τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο σημεῖο εἶναι ὅτι μᾶς πᾶνε χωρὶς ἐναλλακτική.

Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἡ τεχνολογία. Τὸ πρόβλημα εἶναι ὅταν γίνεται ὑποχρεωτική. Ὅταν δὲν ἔχεις ἐπιλογή. Ὅταν δὲν ὑπάρχουν μετρητά, δὲν ὑπάρχει φυσικὴ ἐξυπηρέτηση, δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ ζήσεις χωρὶς σύστημα. Τότε συμβαίνει κάτι δραματικό: Δὲν εἶσαι πλέον πολίτης. Εἶσαι χρήστης ἐνὸς συστήματος. Καὶ ἂν τὸ σύστημα σὲ διαγράψει; Παύεις νὰ ὑπάρχεις κοινωνικά. Αὐτὸ εἶναι ὁ πραγματικὸς «ψηφιακὸς θάνατος».

5. Ἡ σωστὴ ἀπάντηση ὅμως δὲν εἶναι «ὄχι στὴν τεχνολογία».

Προσέξτε: Δὲν λέμε νὰ γυρίσουμε πίσω. Δὲν εἴμαστε κατὰ τῆς τεχνολογί-

ας. **Είμαστε κατά της επίβολής.** Αυτό που ζητάμε είναι απλό: ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ. Να μπορείς να πεις: ναι, θέλω το ψηφιακό. Ή όχι, επιλέγω αναλογικά. Το παράδειγμα που μᾶς εκθέτει: ἡ **Ἑλβετία**. Σὲ ἄλλες χώρες τὸ ἔχουν καταλάβει. Στὴν Ἑλβετία, ἡ ψηφιακὴ ταυτότητα εἶναι προαιρετικὴ, τὰ μετρητὰ προστατεύονται συνταγματικά, ὑπάρχει δικαίωμα στὴν offline ζωὴ. Δηλαδή, τί λένε; **Ὁ ἄνθρωπος προηγείται τοῦ συστήματος.** Ἐπιμένω στὸ παράδειγμα τῆς Ἑλβετίας.

Σὲ μιὰ ἐποχὴ πού ἡ ψηφιακὴ ἐπιτήρηση καὶ ὁ ἀπόλυτος ἔλεγχος τῶν δεδομένων μᾶς παρουσιάζονται ὡς «ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα», οἱ Ἑλβετοί, ἐνημερωμένοι καὶ συνειδητοποιημένοι, μὲ ἀγῶνες καὶ αἰτήματα πέτυχαν μιὰ σειρὰ ἀπὸ νίκες. Πράγμα πού ἀποδεικνύει ὅτι ἡ «Ἔξοδος» ἀπὸ τὸν ψηφιακὸ ἐγκλεισμὸ εἶναι ἐφικτὴ, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχει ἀγῶνας μὲ ὀργάνωση, ἐνημέρωση καὶ ἐπιμονή.

Ἡ πιὸ ἡχηρὴ νίκη ἦρθε μὲ ἓνα ἱστορικὸ δημοψήφισμα τὸν Μάρτιο 2026. Οἱ Ἑλβετοὶ πολῖτες ψήφισαν ὑπὲρ τῆς συνταγματικῆς κατοχύρωσης τοῦ φυσικοῦ νομίσιματος. Ἡ κίνηση αὐτὴ δὲν ἦταν ἀπλῶς οἰκονομικὴ, ἀλλὰ βαθιὰ πολιτικὴ: **τὸ φυσικὸ χρῆμα εἶναι τὸ τελευταῖο ὄχυρὸ τῆς ἀνωνομίας καὶ τῆς ἰδιωτικότητας.**

Ἡ Ἑλβετία δὲν εἶναι μόνη σὲ αὐτὸν τὸν δρόμο. Ἀκολουθεῖ τὸ παράδειγμα τῆς **Σλοβακίας**, τῆς **Οὐγγαρίας** καὶ τῆς **Σλοβενίας**, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἤδη κατοχυρώσει συνταγματικὰ τὸ δικαίωμα στὶς συναλλαγὲς μὲ μετρητὰ, ἐνῶ ἀντίστοιχο ἰσχυρὸ κίνημα διεκδίκησης βρίσκεται σὲ πλήρη ἐξέλιξη καὶ στὴν **Αὐστρία**. Σὲ ἓναν κόσμον ὅπου κάθε ψηφιακὴ συναλλαγὴ καταγράφεται καὶ μπορεῖ δυναμικὰ νὰ «παγώσει» ἀπὸ μιὰ κεντρικὴ ἀρχή, οἱ λαοὶ αὐτοὶ στέλνουν τὸ μήνυμα ὅτι ἀρ-

νοῦνται νὰ γίνουν «ψηφιακοὶ ὑπήκοοι».

Οἱ Ἑλβετοὶ πέτυχαν δύο ἀκόμα κρίσιμες νίκες πού ἀποτελοῦν παγκόσμιο φάρο γιὰ τὰ ψηφιακὰ δικαιώματα:

α. Προαιρετικὴ Ψηφιακὴ Ταυτότητα: Μετὰ ἀπὸ ἔντονες πιέσεις τῆς κοινωνίας, ἡ ψηφιακὴ ταυτότητα (e-ID) θὰ εἶναι αὐστηρὰ προαιρετικὴ. Οἱ πολῖτες διατηροῦν τὸ δικαίωμα νὰ ταυτοποιοῦνται μὲ φυσικὰ ἔγγραφα, ἀπορρίπτοντας τὸν ἐξαναγκασμὸ σὲ ἓνα καθολικὸ ψηφιακὸ φακέλωμα.

β. Συνταγματικὸ Δικαίωμα στὴν «Off-line» Ὑπαρξη: Δύο καντόνια (ἡ Γενεύη καὶ τὸ Νεσατέλ) προχώρησαν σὲ μιὰ ἱστορικὴ καινοτομία: κατοχύρωσαν στὰ συντάγματά τους τὸ δικαίωμα τῆς «off-line» ζωῆς. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι **τὸ κράτος ὑποχρεοῦται νὰ παρέχει ὅλες τὶς ὑπηρεσίες του καὶ μὲ μὴ-ψηφιακὰ μέσα**, διασφαλίζοντας ὅτι κανεὶς δὲν θὰ ἀποκλείεται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ, ἂν ἐπιλέξει νὰ μὴν ἔχει smartphone ἢ διασύνδεση. Καὶ ἐμεῖς ἐδῶ; Τρέχουμε χωρὶς νὰ ρωτᾶμε.

6. Συχνὰ πολλοὶ μὲ ρωτᾶνε: τί πρέπει νὰ κάνουμε – πρακτικά.

Ἐδῶ δὲν εἶμαστε γιὰ θεωρία. Εἶμαστε γιὰ πράξη.

1ο. Ἡ στάση μας ἀπέναντι στοὺς πολιτικούς πρέπει νὰ εἶναι καθαρὴ.

Σὲ κάθε προεκλογικὴ συγκέντρωση: **Νὰ σηκώνεστε καὶ νὰ ρωτᾶτε εὐθέως τοὺς πολιτικούς: «Δεσμεύεστε ὅτι κανένας πολίτης δὲν θὰ ἀποκλείεται ἀπὸ ὑπηρεσίες, ἐπειδὴ δὲν ἔχει ψηφιακὴ ταυτότητα;»** Καὶ νὰ τὸ καταγράφετε. **Νὰ τὸ δημοσιοποιεῖτε. Νὰ τοὺς ὑποχρεώσετε νὰ πάρουν θέση.**

2ο. Ἀσκῆστε ἐκλογικὴ πίεση

Μὴν ψηφίσετε κανέναν πού δὲν δεσμεύεται. Καθαρὰ. Ὁχι γενικά. Συγκε-

κρυμένα. Ἐάν 50.000 ἄνθρωποι σὲ μιὰ περιφέρεια τὸ κάνουν αὐτό, κανένας πολιτικός δὲν θὰ τὸ ἀγνοήσει. Στὶς ἐκλογὲς ποὺ ἔρχονται νὰ μὴν ρωτᾶτε γενικά. Νὰ ρωτᾶτε συγκεκριμένα: «Θὰ ἐγγυηθεῖτε ὅτι δὲν θὰ ἀποκλεισῶ, ἂν δὲν μπῶ στὸ σύστημα;» Καὶ ἂν δὲν ἀπαντοῦν, νὰ ξέρουν ὅτι δὲν θὰ τοὺς ψηφίσετε. Ἡ ΕΞΟΔΟΣ συνέταξε γιὰ ἐσᾶς ἓνα Ὑπόμνημα θέσεων καὶ αἰτημάτων ποὺ πρέπει νὰ θέτουμε στοὺς πολιτικούς ποὺ θὰ ζητήσουν τὴν ψήφο μας. Πάρτε ἓνα ἀντίγραφο, κάντε τὸ ἀναπαραγωγὴ καὶ διαδώστε το. Θὰ βοηθήσει κόσμο.

3ο. Ἡ στάση καὶ στὶς ὑπηρεσίες νὰ εἶναι σταθερὴ καὶ ἐπίμονη.

Ὅταν σᾶς λένε: «κάντε τὸ ψηφιακά», νὰ ἀπαντᾶτε: **«Θέλω ἐξυπηρετήση μὲ φυσικὴ παρουσία. Εἶναι δικαίωμά μου.»** Νὰ ἐπιμένετε. Νὰ καταγράφετε. Νὰ ἀπαιτεῖτε τὸ αὐτονόητο.

Ἡ ΕΞΟΔΟΣ συνέταξε γιὰ ἐσᾶς ἓνα ὑπόδειγμα κεμένου ποὺ θὰ παραδίδετε στὸν ὑπάλληλο σὲ περίπτωση ποὺ ἀρνηθεῖ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ ἀναλογικά. Αὐτὸ τὸ ἔγγραφο εἶναι ἡ **«Δίπλωση Ἐπιφύλαξης Δικαιωμάτων»**. Πρέπει νὰ τὸ ἔχουν μαζί τους ὅλοι ὅσοι θέλουν νὰ ἀπαιτήσουν ἀναλογικὴ πιστοποίηση καὶ ἐξυπηρετήση. Ἐάν ὁ ὑπάλληλος ἀρνηθεῖ νὰ παραλάβῃ τὰ ἔγγραφα σας, ἐπειδὴ «πρέπει νὰ γίνουν ψηφιακά», τοῦ δίνετε αὐτὸ τὸ χαρτὶ καὶ ζητᾶτε νὰ πρωτοκολληθεῖ ἡ παραλαβὴ του.

Συνέταξε ἐπίσης ἡ «Ἐξοδος» καὶ ἓναν **ὁδηγὸ δράσης καὶ συμπεριφορᾶς** γιὰ ἀνάλογες καταστάσεις **σὲ Τράπεζες καὶ δημόσιες ὑπηρεσίες**. Θὰ σᾶς εἶναι πολύτιμα.

4ο. Καὶ ἡ καθημερινὴ στάση μας νὰ εἶναι ἴδια

Νὰ χρησιμοποιεῖτε μετρητά. Νὰ ἀποφεύγετε τὴν πλήρη ψηφιακὴ ἐξάρ-

τηση. Νὰ ζητᾶτε ἐναλλακτικές. Γιατί; Κάθε μικρὴ πράξη εἶναι πολιτικὴ πράξη.

5ο. Ἡ μεγάλη ὅμως δύναμη εἶναι 500.000 ἄνθρωποι

Ἐάν 500.000 πολῖτες ἀρνηθοῦν τὴ νέα ψηφιακὴ ταυτότητα καὶ τὸν προσωπικὸ ἀριθμὸ, ἐπιμένουν στὴν ἀναλογικὴ ζωὴ, τότε τὸ σύστημα μπλοκάρει. Γιατί αὐξάνεται τὸ κόστος, δημιουργεῖται πίεση, ἀλλάζει ἡ πολιτικὴ.

7. Νὰ ξέρετε ὅμως: τὸ πιὸ δύσκολο εἶναι ἡ ἀντοχή.

Τὸ σύστημα δὲν θὰ σᾶς πολεμήσῃ μὲ βία. Θὰ σᾶς πολεμήσῃ μὲ ταλαιπωρία. Οὐρές. Καθυστερήσεις. Ἐκνευρισμός. Γιὰ νὰ κουραστεῖτε. Ἐδῶ κρίνεται ἡ ἐλευθερία: Ἐάν ἀντέξετε, νικήσατε.

Ἐάν σήμερα ἐδῶ μέσα 200 ἄνθρωποι ἀποφασίσουν ὅτι θὰ ἐπιμένουν στὰ μετρητά, στὴν ἀναλογικὴ ἐπιλογή, στὴν ἀπαίτηση δικαιώματος, θὰ ξεκινήσῃ κάτι. Ἐάν γίνουν 200.000, θὰ ἀλλάξῃ ἡ χώρα.

8. Τὸ πραγματικὸ δίλημμα εἶναι πλέον καθαρὸ.

Μὴν τὸ ὠραιοποιεῖτε. Τὸ δίλημμα εἶναι καθαρὸ: **Ἐλευθερία ἢ ἔλεγχος. Πολίτης ἢ ἀριθμὸς.** Καὶ ἡ ἀπάντηση δὲν θὰ δοθεῖ ἀπὸ κανέναν ἄλλον. Θὰ δοθεῖ ἀπὸ ἐσᾶς. Ἡ ἐλευθερία δὲν χάνεται σὲ μιὰ μέρα. Χάνεται λίγο-λίγο. Στὸ ὄνομα τῆς προόδου. Στὸ ὄνομα τῆς ἀσφάλειας. Στὸ ὄνομα τῆς εὐκολίας. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἓνα ὄριο. Καὶ αὐτὸ τὸ ὄριο εἶναι ἐδῶ. Ἐάν θὰ ζήσουμε ὡς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ἢ θὰ λειτουργοῦμε ὡς ψηφιακοὶ ἀριθμοί.

Καὶ κρατῆστε αὐτό: **Ἡ τεχνολογία πρέπει νὰ ὑπηρετεῖ τὸν ἄνθρωπο – ὄχι νὰ τὸν ἀντικαθιστᾷ.** Τὸ δικαίωμα νὰ ζοῦμε ἐκτὸς δικτύου εἶναι τὸ νέο δικαίωμα ἐλευθερίας. Ἀπαιτῆστε ἀπὸ

τὴν κυβέρνησι. Ἐὰν δὲν μᾶς δώσετε τὸ δικαίωμα νὰ ζοῦμε ἐλεύθερα, θὰ σᾶς πάρουμε τὸ δικαίωμα νὰ κυβερνάτε. Γιατὶ ἡ ἐλευθερία δὲν εἶναι ζήτημα διαπραγματεύσεως. Ἐπιβάλλεται. Καμμία ἐξουσία δὲν φοβήθηκε ποτὲ τὸν ὑπάκουο πολί-

τη. Πάντα φοβόταν τὸν ἐλεύθερο. Ἄς γίνουμε αὐτὸ ποὺ φοβοῦνται. Δὲν ὑπάρχει τρίτος δρόμος. Ἡ θὰ ζήσουμε ὡς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ἢ θὰ λειτουργοῦμε ὡς ψηφιακοὶ ἀριθμοί. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀπόφασιν... εἶναι δική μας.

Ἡ ΚΟΜΙΣΙΟΝ ΧΤΙΖΕΙ ΤΟΝ «ΜΕΓΑΛΟ ΑΔΕΛΦΟ» τῆς Ε.Ε. τῆς κ. Μαρίας Δεναξᾶ, δημοσιογράφου

Τὴν ὥρα πού ἡ ἐπικαιρότητα ἐστιάζει στὸν πόλεμο στό Ἰράν, στὴν ἐπίσκεψη τοῦ Τράμπ στὴν Κίνα ἢ στὸν Χανταϊό, ἡ τύχη τῶν Εὐρωπαίων... δουλεύει, μιά καὶ ἡ μαζική, ἐντατική ἐπιτήρηση ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση ἐντείνεται καὶ ἐπεκτείνεται σὲ κάθε μορφὴ συναλλαγῶν καὶ ἀλληλεπίδρασης.

Μετά, λοιπόν, τὴν ψηφιακὴ ταυτότητα, τὸ ψηφιακὸ πορτοφόλι, τὸ ψηφιακὸ δίπλωμα ὁδήγησις κ.λπ. ἡ ψηφιακὴ γραφειοκρατικὴ παράνοια στοχεύει καὶ τὰ προϊόντα, καινούργια ἢ μεταχειρισμένα. Σύμφωνα μὲ ἕναν εὐρωπαϊκὸ κανονισμό τοῦ 2024, πού θὰ τεθεῖ σὲ ἐφαρμογή ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους μέχρι τὸ 2030, **σχεδὸν ὅλα τὰ προϊόντα τῆς καθημερινότητας**, ἐκτός, γιὰ τὴν ὥρα, ἀπὸ τὰ τρόφιμα καὶ κάποια φάρμακα, **θὰ ἔχουν τὸ δικό τους ψηφιακὸ διαβατήριον προϊόντος** (Digital Product Passport - DPP) ἀκόμα καὶ τὰ μεταχειρισμένα ἢ τὰ ἀνακυκλωμένα.

Δηλαδή κάθε προϊόν, ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὴν κατάστασή του, θὰ ἔχει μιά ψηφιακὴ ταυτότητα, δηλαδή ἕναν QR, πού θὰ παρέχει πληροφορίες σχετικά μὲ τὴν κατασκευὴ ἢ τίς συνθηκὲς παραγωγῆς

του, τὸ ἀποτύπωμα ἄνθρακα, λεπτομέρειες συντήρησις, ἂν ἔχει ἐπισκευαστεῖ, ἂν ἔχει μεταπωληθεῖ, ποιὸς τὸ κατεῖχε προηγουμένως ἕως καὶ τὴν τελικὴ ἀνακύκλωσή του. Μὲ λίγα λόγια, θὰ παρέχει ὅλα τὰ δεδομένα βιωσιμότητας καὶ συμμόρφωσις μὲ τοὺς νέους νόμους καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ κύκλου τῆς ζωῆς του.

Φυσικά, πέρα ἀπὸ τίς εὐρωπαϊκὲς... κορόνες περὶ «διαβατηρίου εἰσόδου καὶ παραμονῆς τῶν ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων στὸν εὐρωπαϊκὸ ἀνταγωνισμό», πρόκειται ξεκάθαρα γιὰ ἕναν **ψηφιακὸ ἐφιάλτη**, πού θὰ ἀποβιομηχανοποιήσει ἀκόμα περισσότερο τίς εὐρωπαϊκὲς χώρες, καθὼς οἱ μικρομεσαῖες ἐπιχειρήσεις δὲν θὰ μποροῦν νὰ φτιάχνουν ἕνα ὀνομαστικὸ DPP γιὰ κάθε προϊόν, πού θὰ συνδέεται μὲ τὸν ἰδιοκτῆτη του μὲσῶ ἐγγύησης, καταγεγραμμένης μεταπώλησις ἢ ἀσφάλισης. **Τὸ κάθε προϊόν, πού θὰ πωλεῖται, θὰ ὑπάγεται καὶ θὰ καταγράφεται στό κεντρικὸ εὐρωπαϊκὸ μητρώο.**

Ἡ φιλοσοφία τῆς Ε.Ε. εἶναι σαφής: τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ πωλεῖται, ἂν δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδείξει τὴν «πράσινη» καὶ «νομότυπη» προέλευσή του. Ὅμως ἐδῶ

έχουμε να κάνουμε ξεκάθαρα με μιά **γε-νικευμένη και μαζική παρακολούθη-ση ανθρώπων και πραγμάτων** με ένα ψηφιακό διαβατήριο και με έναν κωδικό, γεγονός που έπαληθεύει τις διάφορες θεωρίες που έλεγαν πώς **–αργά ή γρήγορα–** κι **εμείς οι ίδιοι θά αντιμε-τωπιζόμαστε σαν προϊόντα** και μάλιστα έκμεταλλεύσιμα από τή στιγμή που υπαγόμαστε στις ίδιες διαδικασίες.

Οι ψηφιακές αλυσίδες τής δυστο-πίας

Τό Ψηφιακό Διαβατήριο Προϊόντος δέν είναι άπλως ένα «οικολογικό διαβα-τήριο», για να σωθεί ό πλανήτης, όπως μās τό παρουσιάζουν. Είναι τό τελικό δομικό στοιχείο που καθιστά όνομαστι-κό, ίχνηλατήσιμο και φορολογήσιμο έφ' όρου ζωής κάθε αντικείμενο που θά κα-τέχουμε ή θά μεταπωλούμε.

Μακροπρόθεσμα **τό DPP θά άποτε-λέσει έργαλειό άκράϊας παρακολού-θησης** και για φορολογικούς σκοπούς, γιατί θά μετατρέψει κάθε άγαθό σε ένα περιουσιακό στοιχείο που θά παρακο-λουθείται από τό κράτος: ή αυτόματη μεταβίβαση ιδιοκτησίας κατά τή μετα-πώληση ή φορολόγησή του, που θά προ-σαρμόζεται ανάλογα με τήν πραγματική χρήση (πόσα χιλιόμετρα, πόσες ώρες χρήσης, άτομικό άποτύπωμα άνθρακα...), ενώ θά μπορούν να έπιβληθούν και άνα-δρομικές έπιβαρύνσεις. Έπί τής ουσίας, μπορούμε να μιλάμε για τό **τέλος τής διακριτικής ιδιωτικής ιδιοκτησίας**.

Άλλά τό πιο άνησυχητικό είναι πώς **τό DPP δέν έρχεται μόνο του**. Έντάσ-σεται σε ένα συνολικό, συνεκτικό και εκ προθέσεως σχέδιο πλήρους ψηφι-ακού έλέγχου τής οικονομίας και τής συμπεριφορās τών πολιτών: ήδη ή ψηφιακή ή ήλεκτρονική τιμολόγηση εϊ-

ναι υποχρεωτική στή χώρα μας από τς 2 Φεβρουαρίου και καμία B2B συναλλαγή μεταξύ έπιχειρήσεων δέν ξεφεύγει πλέον από τή φορολογική άρχή σε πραγματικό χρόνο.

Αυτό σημαίνει: τέλος τό μικρό πε-ριθώριο έλιγμών, τέλος τά μετρητά για τούς έπαγγελματίες, **τέλος τής ιδι-ωτικής οικονομίας**. Κάθε τιμολόγιο περνά από πιστοποιημένες πλατφόρ-μες, που τροφοδοτούν άμεσα τς βά-σεις δεδομένων τής κρατικής διοίκησης.

Στά παραπάνω θά πρέπει να προ-στεθεί τό ψηφιακό ευρώ (CBDC) τής ΕΚΤ (=Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπε-ζας), που ή πιλοτική του φάση άρχίζει τό 2027 για έναρξη έφαρμογής τό 2029 και που θά μπορούσε να καταλήξει στο προγραμματιζόμενο χρέμα με τήν έπιβο-λή ήμερομηνίας λήξης, όρια δαπανών, γεωγραφικούς περιορισμούς (δέν θά μπορεί πλέον κάποιος π.χ. να άγοράσει ένα προϊόν, αν τό άποτύπωμα άνθρακα είναι πολύ ύψηλό, δέν θά μπορεί να ξο-δέψει τά χρήματά του εκτός Ε.Ε., δέν θά μπορεί να άγοράσει τό βιβλίο που θέλει επειδή προσβάλλει τς άξίες τής Ευρώ-πης κ.λπ.).

Ψηφιακή παρακολούθηση τών άεροπορικών ταξιδιών

Έπίσης, ή Ευρωπαϊκή Έπιτροπή έπιθυμεί να δημιουργήσει ένα ψηφιακό έργαλειό παρακολούθησης τών ταξιδι-ών με άεροπλάνα, τρένα και ύπεραστι-κά λεωφορεία, τό όποιο θά συνδέεται με τήν ψηφιακή ταυτότητα. Οι πολίτες, δηλαδή, θά παρακολουθούνται και θά έντοπίζονται σε πραγματικό χρόνο. Οι έλληνικές και ευρωπαϊκές άρχές θά γνω-ρίζουν ποū πηγαίνουμε, για πόσον καιρό και πότε επιστρέφουμε, σε συνδυασμό πάντα με τόν έλεγχο τής ζωής μας μέσω

των CBDC και του άποτυπώματος άνθρακα...

Ό,τιδήποτε θά ξεφεύγει από τήν άστυνόμευση, τόν κρατικό έλεγχο και τή φορολογία θά θεωρείται ύποπτο ή έξτρεμιστικό και θά άπαγορεύεται. Τό σχέδιο του όλοκληρωτισμού τής Ε.Ε. προχωρά μέσα στή γενική άδιαφορία και πολύ λίγοι είναι εκείνοι που διακρίνουν πώς στήν πραγματικότητα χτίζεται μιά ψηφιακή ύποδομή, που έπιτρέπει μέ λίγα κλικ κανονιστικής ρύθμισης νά

μετατραπεί κάθε πολίτης σέ έναν έπιτηρούμενο και καθοδηγούμενο χρήστη, σέ ένα σύστημα όπου ή ιδιοκτησία, ή κατανάλωση, άκόμη και ή κινητικότητα γίνονται υπό όρους προνόμια. Κι έτσι περνάμε σιγά σιγά και άθόρυβα από ένα κράτος δικαίου σέ μιά κρατική ψηφιακή φυλακή, σέ μιά δυστοπία μέσω των δεδομένων μας.

[πηγή: antinews.gr/166503/oikonomia/i-komision]

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΚΥΠΡΟΥ κ.κ. ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Μακαριώτατε,

Πανιερώτατοι και Θεοφιλέστατοι Άγιοι Άρχιερείς,

Σας άπευθύνουμε αυτή τήν έπιστολή ως πνευματικά σας τέκνα από κάθε γωνιά τής Κύπρου, μέ πόνο ψυχής, μέ άγωνία, μέ προσευχή, αλλά και μέ φόβο Θεού για όσα βλέπουμε νά συμβαίνουν και για όσα ίσως έπακολουθήσουν.

Η ιστορία του τόπου μας μās διδάσκει. Πρίν από τό 1974 προηγήθηκε έκκλησιαστική κρίση, διχασμός και άνωμαλία. Άκολούθησε πολιτική άναταραχή και τελικά ήρθε ή τραγωδία τής τουρκικής εισβολής, μέ άνυπολόγιστες συνέπειες: νεκρούς, τραυματίες, άγνωσμένους, βιασμούς, πρόσφυγες, έγκλωβισμένους και τή μισή μας πατρίδα άκόμη υπό κατοχή.

Τότε, αντί νά επικρατήσει ό διάλογος, ή σύνεση, ή άγάπη και ή έφαρμογή

των Ίερών Κανόνων μέ πνεύμα δικαιοσύνης και ειρήνης, έπιβλήθηκαν σκληρά μέτρα και άκραίες άποφάσεις, που αντί νά θεραπεύσουν τīs πληγές, βάθυναν τόν διχασμό. Η ιστορία δέν πρέπει νά έπαναληφθεί.

Σήμερα, μέ τήν ύπόθεση του Μητροπολίτη Πάφου Τυχικού, πολλοί πιστοί αισθάνονται ότι βιώνουμε ξανά ένα κλίμα έκκλησιαστικής άναστάτωσης. Μεγάλη μερίδα του λαού θεωρεί ότι ή διαδικασία που άκολουθήθηκε εις βάρος του ήταν άδικη, άντικανονική και προσβλητική προς τήν ανθρωπινή άξιοπρέπεια ενός κανονικά έκλεγμένου και άγαπητού Ίεράρχη.

Όταν ό λαός αισθάνεται ότι παραμερίζονται τό δίκαιο, οί Ίεροί Κανόνες και τό πνεύμα του Εύαγγελίου για χάρη σκοπιμοτήτων, τότε γεννιέται βαθειά πληγή μέσα στήν Έκκλησία. Και όταν ύπάρχει άδικία, ύπάρχει

καί πνευματική συνέπεια. **Ἡ ὕβρις ἀπέναντι στήν ἀλήθεια καί τή δικαιοσύνη δέν φέρνει ποτέ εἰρήνη.**

Δέν σᾶς γράφουμε ἀπό διάθεση σύγκρουσης οὔτε ἀπό πνεῦμα ἀνυπακοῆς. **Σᾶς γράφουμε μέ δάκρυα καί ἀγωνία γιά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καί τήν εἰρήνη τοῦ τόπου μας.**

Σᾶς παρακαλοῦμε θερμά:

Δώστε τόπο στήν ἀγάπη, στή συγχώρεση καί στή δικαιοσύνη. Μήν προχωρήσετε σέ περαιτέρω τιμωρίες καί ἀποφάσεις πού θά βαθύνουν ἀκόμη περισσότερο τό τραῦμα τοῦ λαοῦ. Ἀκοῦστε τόν παλμό τῶν πιστῶν. **Ἀκοῦστε τίς φωνές τῶν ἀνθρώπων πού ζητοῦν τήν ἀποκατάσταση τοῦ Μητροπολίτη Τυχικοῦ στόν θρόνο του.**

Ἔσεῖς οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζετε καλύτερα ἀπό ὅλους ὅτι ἡ

εἰρήνη δέν ἐπιβάλλεται μέ σκληρότητα ἀλλά κερδίζεται μέ δικαιοσύνη, ταπείνωση καί ἀλήθεια.

Ὁ λαός διψᾷ γιά ἐνότητα καί ἡρεμία. Καί αὐτή δέν θά ἔρθει μέ διχασμούς, ἀλλά μόνο ὅταν ἀποκατασταθεῖ τό αἶσθημα δικαίου μέσα στίς καρδιές τῶν πιστῶν.

Προσευχόμαστε ὁ Θεός νά σᾶς φωτίζει, ὥστε οἱ ἀποφάσεις σας νά γίνουν αἰτία εἰρήνης καί ὄχι νέας δοκιμασίας γιά τήν Ἐκκλησία καί τήν πατρίδα μας.

Μέ σεβασμό, ἀγωνία καί πόνο ψυχῆς,
Τά πνευματικά σας τέκνα ἀπό ὅλη τήν Κύπρο.

[πηγή: aktines.blogspot.com/2026/05/blog-post_49.html#more, ἡμερ. ἀνάρτησης 8.5.2026]

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΝΙΚΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗ

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ ὑπόθεση τοῦ Μητροπολίτη Πάφου Τυχικοῦ ἔχει ξεπεράσει τά ὅρια μιᾶς ἐσωτερικῆς ἐκκλησιαστικῆς διαδικασίας καί ἔχει ἐξελιχθεῖ σέ ζήτημα εὐρύτερου δημόσιου ἐνδιαφέροντος, πού ἀγγίζει τόν πυρήνα τοῦ κράτους δικαίου καί τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ὅσα καταγγέλλονται δημόσια δημιουργοῦν μιᾶ βαθιά ἀνησυχητική εἰκόνα: ἀναφορές γιά διαδικασίες χωρίς ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις δίκαιης κρίσης, γιά πε-

ριορισμό τοῦ δικαιώματος υπεράσπισης, γιά πιέσεις καί ἐκφοβισμό, ἀκόμη καί γιά προσπάθειες ἀποτροπῆς προσφυγῆς στή δικαιοσύνη. Ἐάν αὐτά εὐσταθοῦν, τότε δέν μιλάμε ἀπλῶς γιά μιᾶ διαφωνία – μιλάμε γιά **σοβαρή ἐκτροπή ἀπό θεμελιώδεις δημοκρατικές ἀρχές.**

Ἰδιαίτερα προβληματισμό προκαλεῖ ἡ εἰκόνα συγκέντρωσης ρόλων καί ἐξουσιῶν. Σέ κάθε ἐννομη τάξη, ἀποτελεῖ αὐτονόμη ἀρχή ὅτι δέν μπορεῖ τό ἴδιο πρόσωπο ἢ ὁ ἴδιος μηχανισμός νά ἐμφανίζεται ταυτόχρονα ὡς καταγγέλ-

λων, κατήγορος, ανακριτής, μάρτυρας, εκπρόσωπος επικοινωνίας και τελικά κριτής μιας υπόθεσης - πόσο μάλλον όταν προκύπτουν ισχυρισμοί για προσωπικό ή θεσμικό όφελος από την έκβασή της. **Μιά τέτοια συνθήκη, εφόσον ισχύει, άκυρώνει κάθε έννοια άμεροληψίας.**

Παράλληλα, οι αναφορές για απειλές περί αυστηρότερων ποινών σε περίπτωση προσφυγής σε πολιτικά ή ευρωπαϊκά δικαστήρια, καθώς και για στοχοποίηση και φήμωση όσων εκφράζουν αντίθετη άποψη, συνιστούν –άν επιβεβαιωθούν– **πρακτικές εκφοβισμού (bullying) που δεν έχουν θέση σε μία ευρωπαϊκή δημοκρατία.**

Κύριε Πρόεδρε,

Τά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας και τις ευρωπαϊκές συμβάσεις, δεν είναι διαπραγματεύσιμα. **Τό δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, ή ελευθερία έκφρασης, ή προστασία από εκφοβισμό και αυθαίρετες πιέσεις αποτελούν θεμέλια της δημοκρατικής τάξης.**

Η απουσία ξεκάθαρης θεσμικής αντίδρασης απέναντι σε τόσο σοβαρές καταγγελίες δημιουργεί την εντύπωση ανοχής. Και η ανοχή σε τέτοια φαινόμενα υπονομεύει την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τό κράτος και τούς θεσμούς.

Σας καλούμε:

Νά διασφαλίσετε ότι η υπόθεση θά εξεταστεί σε βάθος, πλήρως και ανεπιπρόσπαστα - μέχρι τέλους. Νά διερευνηθούν όλες οι καταγγελίες περί πιέσεων, εκφοβισμού και θεσμικών παρεμβάσεων. Νά καταστεί σαφές, με πράξεις και όχι με λόγια, **ότι κανείς δεν βρίσκεται υπεράνω του νόμου.** Νά προστατευθεί τό δικαίωμα κάθε πολίτη –και κάθε κληρικού– νά προσφεύγει ελεύθερα στή δικαιοσύνη χωρίς απειλές ή συνέπειες.

Ή δημοκρατία δεν λειτουργεί με φόβο. Δεν λειτουργεί με σιωπή. Και σίγουρα δεν λειτουργεί, όταν η έξουσία παραμένει ανεξέλεγκτη.

Έάν δεν υπάρξει άμεση και ουσιαστική παρέμβαση, ό κίνδυνος έκτροπής από τίς αρχές του κράτους δικαίου είναι υπαρκτός. Και τότε, πράγματι, η κοινωνία θά βρεθεί αντιμέτωπη με συνθήκες αυθαιρεσίας που δεν συνάδουν με ένα ευρωπαϊκό κράτος.

Αναμένουμε από εσάς νά αναλάβετε τίς ευθύνες που απορρέουν από τό αξίωμά σας.

Μέ αποφασιστικότητα

Κύπριοι πολίτες.

[πηγή: aktines.blogspot.com/2026/05/blog-post_96.html#more ήμερ. ανάρτησης 4.5.2026]

Δέν έχουν τόν Θεό τους!

Μέ 12 ψήφους έναντι 4, εξέλεξαν στίς 26.5.2026

στήν Κύπρο νέον Μητροπολίτη Πάφου,

χωρίς νά έχει παραιτηθεί ό Πάφου Τυχικός!

**ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Σ.τ.Ε.
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ
τῆς Ἑστίας Πατερικῶν Μελετῶν**

Ἡ δημοσίευση τῆς ἀπόφασης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως, ποὺ κατέθεσε ἡ Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν μαζί με ἄλλα δύο σωματεία στὸ ΣτΕ, ἐπιβεβαίωσε τοὺς φόβους μας γιὰ πλήρη συμπόρευση τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου μετὰ τὴν woke παράνοια, ποὺ στανικὰ ἐπιβάλλεται στὴν πατρίδα μας. Δὲν πέφτουμε ἀπὸ τὰ σύννεφα. Ἡ δικαιοσύνη τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχει δείξει σκανδαλώδη συμπόρευση μετὰ τὴν ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, ἡ ὁποία ἄλλωστε διορίζει μετὰ ἰδεολογικὰ κριτήρια τὴν ἡγεσία τῆς δικαιοσύνης. Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τοῦ ΣτΕ, ποὺ διόρισε ἡ παροῦσα κυβέρνησις, εἶχε δώσει διαπιστευτήρια «προοδευτικότητας», ὅμοια μετὰ ἐκεῖνα ποὺ εἶχε δώσει ἡ πρόην πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, Αἰκατερίνη Σακελλαροπούλου, καθὼς ὑπῆρξε μειοψηφῶν στὶς ἀποφάσεις τοῦ ΣτΕ γιὰ τὴν ὀρθόδοξη... κατεύθυνση τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, ὅπου εἶχαμε πάλι προσφύγει.

Παρὰ ταῦτα, ὑπῆρξαν ἕξι Δικαστὲς τῆς σύνθεσης τοῦ Δικαστηρίου, ποὺ μετὰ νομικὰ τεκμηριωμένη ἐπιχειρηματολογία, κατέδειξαν τὴν ἀντισυνταγματικότητα τοῦ νόμου γιὰ τοὺς γάμους καὶ τὶς υἰοθεσίες ἀπὸ ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια. Ἡ ἱστορία καὶ κυρίως ὁ Θεὸς καταγράφουν αὐτὲς τὶς ὑγιεῖς φωνές, ὅπως καταγράφονται μετὰ μελανὰ γράμματα οἱ πρωταῖοι τῆς τραγικῆς ἐθνικῆς κατὰπτωσης.

Ἡ κατάντια τῆς δικαιοσύνης, φυσικὰ δὲν ἀμνηστεύει τὸ πολιτικὸ ἔγκλημα τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν βουλευτῶν, ποὺ ψήφισαν αὐτὸν τὸν

νόμο, οἱ ὁποῖοι φέρουν τὴν πρώτην εὐθύνη. Ἔστω καὶ ἂν κάποιοι ξέχασαν καὶ τοὺς ὑποδέχονται μετὰ βαίων καὶ κλάδων, σὰν νὰ μὴ συνέβη τίποτα, εἶναι ἠθικὸ χρέος τοῦ λαοῦ νὰ στείλει στὸ σπίτι τοὺς μετὰ τὴν πρώτην πολιτικὴν εὐκαιρία, ὅσους βουλευτὲς ἐπέτρεψαν νὰ ὑποστοῦν αὐτὴ τὴν δοκιμασία τὰ μικρὰ παιδιά, ἀπὸ ὅποια κομματικὴ παράταξη καὶ ἂν προέρχονται. Εἰδάλλως, ἡ εὐθύνη δὲν θὰ εἶναι μόνο τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀμετανόητου λαοῦ.

Οἱ ἀγῶνες μας γιὰ τὸν θεσμό τῆς οἰκογένειας δὲν θὰ σταματήσουν ἐδῶ. Κάθε φωνὴ καὶ κάθε ὑγιὴς ἀντίδραση ἐναντίον τῆς ἀποστασίας ἀποσοδομοποιεῖ, ἔστω λίγο, τὴν σοδομοποιημένην κοινωνία μας. Ὅσο ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ δὲν παρατοῦν τὸν ἀγῶνα, εὐελπιστοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἀνατρέψει τὴν δυσώδη κατάστασις ἢ τοῦλάχιστον δὲν θὰ καταλογίσει στοὺς ἀνοιχτὰ διαφωνοῦντες καὶ ἀντιδρῶντες συνενοχὴ διὰ τῆς ἀδράνειας καὶ ἠττοπαθοῦς ἀπάθειας.

Οἱ «ἐπσταῖνιστὲς» σαρκολάτρες, ποὺ κυβερνοῦν τὸν κόσμον, θέλουν νὰ φαῖνται ἀνίκητοι, γιὰ νὰ ἀποθαρρύνονται ὅσοι ὑγιεῖς νόες ἀντιστέκονται στὴν ἀτζέντα τους. Ὅμως, στὴν πραγματικότητα εἶναι ἀδύναμοι! Ἡ ἱστορία ἔχει ἀποδείξει ὅτι ὅλες οἱ «κοσμοκρατορίες» ἔχουν ἡμερομηνία λήξης, εἰδικότερα ἐκεῖνες ποὺ «λάκτισαν πρὸς κέντρα» χτυπώντας τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

Καλοῦμε κάθε εὐσυνείδητο Ἕλληνα, ποὺ πονάει γιὰ ὅσα συμβαίνουν, νὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ τὴν δικήν του οἰκογένεια καὶ

γενικότερα για τὸν ἱερὸ θεσμό. Μὲ ὅλα αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν, δὲν ἔχουμε τὴν πολυτέλεια νὰ βάλουμε τὴν οἰκογένειά μας σὲ δεύτερη μοῖρα, πίσω ἀπὸ ἐπαγγελματικές ἢ ἄλλες ἐνασχολήσεις. **Ὅφείλουμε νὰ δείξουμε ἔμπρακτα στὶς νέες γενιὲς τὸ ὑγιὲς πρότυπο τῆς οἰκογένειας,** ὥστε ἡ προπαγάνδα τῆς woke δικτατορίας νὰ ἀπογυμνώνεται

στὰ μάτια τους.

Στοὺς πολιτικοὺς καὶ δικαστικοὺς ὑπεύθυνους-ἀνεύθυνους, ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ φύση ποὺ ὄρισε ὁ Θεός, δὲν ἀλλάζει οὔτε μὲ νόμους, οὔτε μὲ δικαστικὲς ἀποφάσεις.

Ἄνεστη Χριστὸς καὶ πεπτώκασι δαίμονες.

[πηγή: orthros.eu, 20.4.2026]

ΔΥΟ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟ ΚΕΝΟ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΑΤΟ

τοῦ κ. Ἀποστόλου Ἀποστόλου, Καθηγητοῦ Πολιτικῆς καὶ Κοινωνικῆς Φιλοσοφίας στό Πάντειο Πανεπιστήμιο

Ἡ πόλη ξύπνησε μὲ δύο σκιὲς λιγότερες καὶ χίλιες ἐνοχὲς περισσότερες. Δύο κορίτσια δεκαεπτὰ χρονῶν ἔπεσαν στό κενό στήν Ἡλιούπολη καὶ μαζί τους ἔπεσε ἄλλη μιά ψευδαἰσθησι πὼς ἡ κοινωνία μας παραμένει ἀκόμη ἀνθρώπινη. Τό κενό δὲν ἦταν τό ὕψος τῆς πολυκατοικίας, τό κενό ἦταν αὐτό ποὺ ἀνοίγεται καθημερινά κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τῶν νέων ἀνθρώπων, μέσα σὲ ἓναν κόσμον ποὺ φθείρει, ἐξαντλεῖ καὶ τελικὰ συντρίβει τὴν ψυχή.

«Δὲν θέλω νὰ ζῶ, αὐτὸς ὁ κόσμος δὲν εἶναι πιά γιὰ μένα». Ἡ φράση αὐτὴ δὲν εἶναι μονάχα ἓνα σημεῖωμα ἀπελπισίας, εἶναι ἓνα **κατηγορητήριο ἀπέναντι σὲ μιά ἐποχὴ ποὺ μετατρέπει τὸν ἄνθρωπον σὲ ἐμπόρευμα καὶ τὴν ἐλπίδα σὲ προϊόν ὑπὸ ἐξαφάνισι.** Τρία χρόνια κατὰθλιψης γράφει τό παιδί, τρία χρόνια βυθισμένο σὲ μιά σιωπή, ποὺ κανεὶς δὲν ἄκουσε πραγματικά. Γιατί αὐτὴ ἡ κοινωνία ἔχει μάθει νὰ ἀκούει μόνον ὅ,τι πουλᾷ, μόνον ὅ,τι διαφημίζεται, μόνον ὅ,τι ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀγορὰ καὶ τὴν εἰκόνα.

Οἱ πολιτικοὶ θὰ μιλήσουν πάλι γιὰ

εὐαισθησία, οἱ τηλεοπτικοὶ ρήτορες θὰ φορέσουν γιὰ λίγες ὥρες τό προσωπεῖο τῆς συγκίνησης. Οἱ εἰδικοί τῶν πάνελ θὰ ἀναλύσουν τὴν ἐφηβικὴ ψυχολογία σάν νὰ πρόκειται γιὰ στατιστικὸ πῖνακα, κι ὕστερα ὅλα θα συνεχίσουν ὅπως πρὶν. Γιατί τό πραγματικὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἀτομικὸ, εἶναι βαθιὰ κοινωνικὸ καὶ πολιτικὸ.

Ζοῦμε σὲ μιά κοινωνία, ποὺ πυροβολεῖ τό ὄνειρον πρὶν ἀκόμη προλάβει νὰ ἀνθίσει. Σχολεῖα ποὺ λειτουργοῦν σάν ἐξεταστικὰ ἐργοστάσια, οἰκογένειες ἐξαντλημένες ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ ἀνασφάλεια, νέοι ἄνθρωποι, ποὺ μεγαλώνουν μέσα στήν ἀγωνία τῆς ἀποτυχίας, τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀπόρριψης. Παντοῦ ἓνας ἀδυσώπητος ἀνταγωνισμός, μιά διαρκὴς πίεσι νὰ εἶσαι ὁμορφος, ἐπιτυχημένος, ἀποδοτικὸς καὶ ἐμπορεύσιμος.

Ἡ σημερινὴ πολιτικὴ τάξι δὲν ἐνδιαφέρεται νὰ καλλιεργήσει ἀνθρώπους μὲ ψυχή καὶ ὄνειρα, ἀλλὰ θέλει πειθαρχημένους καταναλωτὲς καὶ φοβισμένους ἐργαζόμενους. Θέλει νέους, ποὺ νὰ σκύβουν τό κεφάλι μπρο-

στά στην ανασφάλεια και να αποδέχονται ως φυσιολογική τή μοναξιά τους. Μέσα όμως σέ αυτή τή συνθήκη, ή κατάθλιψη δέν εἶναι προσωπική ἀποτυχία, εἶναι κοινωνικό σύμπτωμα.

Καί ή κοινωνία; Βουλιάζει στά ἴδια της τά λύματα, ἐνῶ συνεχίζει νά μιλά γιά πρόοδο. Ἔχει χάσει τή γλώσσα τῆς ἀλληλεγγύης, ἔχει πυροβολήσει τίς ἐλπίδες της. Οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις γίνονται ὄλο καί πιό ψυχρές, πιό ἀνταλλάξιμες, πιό πρόχειρες. Τά κοινωνικά δίκτυα ὑπόσχονται ἐπικοινωνία, ἀλλά συχνά γεννοῦν βαθύτερη ἀπομόνωση καί περιθωριοποίηση. Χιλιάδες νέοι ἀνθρωποὶ περπατοῦν μέσα στό πλῆθος καί νιώθουν ἀόρατοι.

Ἐκεῖ ἀκριβῶς φωλιάζει ὁ τρόμος στίς καρδιές τῶν παιδιῶν. Εἶναι ὁ φόβος ὅτι, ἂν δέν ἀνταποκριθοῦν στίς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς, θά περιθωριοποιηθοῦν σάν ἄχρηστα ἀντικείμενα. Ἐκεῖ γεννιέται ὁ φόβος ὅτι δέν ὑπάρχει χῶρος γιά ἀδυναμία, γιά εὐαισθησία, γιά ἀνθρώπινο πόνο. Καί ὅταν ή ψυχὴ λυγίζει, τό σύστημα δέν προσφέρει ἀγκαλιά, ἀλλά ἀδιαφορία, ἀριθμούς πρωτοκόλλου καί κούφια δηλώσεις συμπόνιας.

Δέν αὐτοκτόνησαν μόνο δυό κορίτσια, ἀλλά φάνηκε πῶς ἔχει χρεοκοπήσει μιὰ ὀλόκληρη ἐποχή. Μιὰ ἐποχὴ πού διαφημίζει τὴν εὐτυχία, ἀλλά παράγει τὴν ἀπελπισία. Πού μιλά γιά ἐλευθερία, ἐνῶ φυλακίζει τὸν ἀνθρώπο στόν φόβο καί τὴν ανασφάλεια. Πού μετρά τά πάντα σέ κέρδος καί ἀφήνει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ νά σαπίζει στό περιθώριο.

Τό πιό τρομακτικό ὅμως εἶναι ή συνήθεια. Ἡ φοβερὴ μας ἰκανότητα νά συγκλονιζόμαστε γιά λίγο καί μετὰ νά ἐπιστρέφουμε ἥρεμοι σὴν καθημερινὴ βαρβαρότητα. Νά κάνουμε τό δράμα εἴδηση, τὴν εἴδηση θέαμα καί τό θέαμα

λήθη. Σάν νά μή χάθηκαν δυό παιδιά ἀλλά δυό στιγμές τηλεοπτικοῦ χρόνου.

Κάποτε οἱ νέοι ὀνειρεύονταν νά ἀλλάξουν τὸν κόσμο, σήμερα παλεύουν ἀπλῶς νά ἐπιβιώσουν μέσα του. Κι ὅταν ἓνα κορίτσι δεκαεπτὰ χρονῶν γράφει πῶς ἴσως ἓνας ἄλλος κόσμος νά εἶναι καλύτερος, τότε τό πρόβλημα δέν βρίσκεται στό παιδί, ἀλλά βρίσκεται στόν κόσμο πού τοῦ παραδώσαμε. Ἐναν κόσμο κουρασμένο, σκληρό καί βαθιά ἄδικο, πού σκοτώνει τὴν ἐλπίδα πρὶν ἀκόμη προλάβει νά γίνει ζωή.

Κι ὅμως, **ή πιό ὑπουλη βία δέν εἶναι ή κραυγή, ἀλλά ή σιωπὴ πού τὴν ἀκολουθεῖ.** Ἡ σιωπὴ τῶν θεσμῶν πού γνωρίζουν καί δέν πράττουν καί μαζί ή σιωπὴ μιᾶς πολιτείας πού ἔχει μάθει νά μετρά τίς ἀνθρώπινες ἀπώλειες ὡς στατιστικές ἀποκλίσεις καί ὄχι ὡς τραύματα συλλογικῆς εὐθύνης. Κάθε τέτοιο γεγονός δέν εἶναι μιὰ «τραγωδία» μέ τὴν ἀρχαιοελληνικὴ ἐπίφαση τοῦ μοιραίου, ἀλλά εἶναι προῖόν μιᾶς καθημερινῆς κοινωνικῆς κατασκευῆς πού δουλεύει ἀδιάκοπα, σάν μηχανή πού παράγει ἀπόγνωση μέ ρυθμούς βιομηχανίας.

Καί μέσα σέ αὐτό τό τοπίο, οἱ νέοι δέν ζητοῦν θαύματα, ζητοῦν χῶρο νά ἀναπνεύσουν, χωρίς νά ἀξιολογοῦνται, χωρίς νά συγκρίνονται, χωρίς νά ἀπορρίπτονται πρὶν κἂν μιλήσουν. Ἀλλά μιὰ κοινωνία πού ἔχει ἐθιστεῖ σὴν ταχύτητα καί σὴν κατανάλωση δέν ἔχει χρόνο γιά τὴν ἀνθρώπινη ρωγμὴ, προτιμᾷ νά τὴν καλύψει μέ συνθήματα, νά τὴν κρύψει κάτω ἀπὸ χαμόγελα βιτρίνας καί νά συνεχίσει ἀπτῶντη τὴν πορεία της πρὸς τὴν ἐπόμενη λήθη.

[πηγή: documentonews.gr/article/dyo-koritsia]

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΨΗΛΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΝΕΣ ΦΟΒΙΕΣ

του κ. Κωνσταντίνου Φάρου, Άν/χη Ειδικών Δυνάμεων έ.ά.

Β' Μέρος

Κλείσαμε τό Α' Μέρος μέ τό έρώτημα: «Ποιές εἶναι ὅμως οἱ ἐπιλογές τῶν τελευταίων κυβερνήσεων;» Καί ἀπαντοῦμε:

Ἡ ἀντίδραση τῶν τελευταίων Ἑλληνικῶν κυβερνήσεων εἶναι κατ' ἀρχάς ἡ ἀναζήτηση συμμαχιῶν, ὥστε νά ἐπιτευχθεῖ ἡ ἐπιζητούμενη ἐξισορρόπηση, μέ ἐμβάθυνση σέ διμερές ἐπίπεδο τῶν στρατηγικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδας, στόν ἀμυντικό ἀλλά καί σέ ἄλλους τομεῖς ὅπως τόν ἐνεργειακό, μέ τρίτες χῶρες ἢ μέ ἥδη συμάχους, ἐνισχύοντας παράλληλα τόν ρόλο τῆς ἐνεργειακῆ ἀσφάλεια τῆς Δύσης. Ὅπως ἀκριβῶς ἐπιδιώχθηκε ἀπό τήν ἑλληνική ἐξωτερική πολιτική, μέ τό Ἰσραήλ, τήν Αἴγυπτο, τή Σαουδική Ἀραβία καί τά Ἡνωμένα Ἀραβικά Ἐμιράτα, ἀκόμα καί μέ τή Γαλλία καί τίς Η.Π.Α.

Ὅμως ἡ ἑλληνική ἐξωτερική πολιτική δέν μπορεῖ νά στηρίζεται ἀποκλειστικά σέ αὐτές τίς «ἐφήμερες» σχέσεις τῶν συμμαχιῶν, διότι, ὅπως βλέπουμε καθημερινά πλέον, οἱ σχέσεις μεταξύ κρατῶν, ἄρα καί αὐτῶν μέ τήν Τουρκία, ἀλλάζουν μέ τέτοιους ρυθμούς πού πολλές φορές εἶναι δύσκολο ἀκόμη καί νά τίς παρακολουθήσει κανείς. Ἄρα ἕνας σημαντικός σύμμαχος τῆς Ἑλλάδας πού βρίσκεται σέ συγκρουσιακή τροχιά μέ τήν Τουρκία, μπορεῖ κυριολεκτικά νά γίνει σύμμαχος τῆς Τουρκίας τήν ἐπόμενη ἐβδομάδα. Ἐπίσης πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι οἱ διμερεῖς αὐτές συμφωνίες, ἐφόσον περιέχουν ρήτρες ἀμοιβαίας συνδρομῆς, δέν ἐνεργοποιοῦνται αὐτόματα, ἀλλά ἀπαιτοῦν πολιτικές ἀποφάσεις καί διαβουλεύσεις. Ἄν μή τι ἄλλο ὅμως,

συμβάλλουν στήν ἀποτροπή λόγῳ ἀβεβαιότητας τῆς Τουρκίας, ἐνῶ ἐνισχύουν τίς Ἐνοπλες Δυνάμεις τῆς Ἑλλάδας μέ ὀπτικά συστήματα ὑψηλῆς τεχνολογίας καί ἀποδοτικότητας, συμβάλλοντας στήν ἑλληνική ἀποτρεπτική ἰσχύ. Ὅστόσο, καί αὐτή ἡ προσπάθεια δέν γίνεται ὀλοκληρωμένα, ἐνῶ διακρίνεται ἀπό μία ἑτεροπροσδιοριζόμενη φοβική προσέγγιση ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδας, δίνοντας μία εἰκόνα οὐραγοῦ πού προσπαθεῖ νά προλάβει τά γεγονότα, πάντα κατόπιν ἐγκρίσεως ἀπό τούς μεγάλους παίκτες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἡ Ἀνατολική Λιβύη καί τά κομικοτραγικά πού διημείφθησαν μετά ἀπό τήν αἴτηση τῆς Ἀν. Λιβύης γιά βοήθεια καί τήν ἐπιχειρούμενη προσέγγιση Ἑλλάδας - Ἀν. Λιβύης, πρῖν ἀπό λίγα χρόνια.

Παράλληλα διαλύεται ἡ ἀμυντική βιομηχανία, πού παρά τίς πομπώδεις ἐξαγγελίες, ἔχει ἐξαυλωθεῖ. Ἐδῶ ταιριάζει ἡ φράση «στρίβειν διά τοῦ ἀρραβῶνος», δηλαδή ἐνῶ κάποιος διακηρύσσει ἔντονα τήν ἐπιθυμία του γιά κάτι, ὑπογείως τό ὑποσκάπτει καί στό τέλος τό ἀπαξιώνει. Εἶναι μιά τεχνική πού χρησιμοποιεῖται συνεχῶς τά τελευταία χρόνια, σέ πολλούς τομεῖς μέ ἀντίστοιχες πομπώδεις δηλώσεις, ὅπως γιά παράδειγμα: «βελτίωση τῆς δημόσιας ὑγείας» πού πρακτικά σημαίνει διάλυση τῶν νοσοκομείων καί ἄνθηση ἰδιωτικῶν ἀσφαλειῶν καί κλινικῶν, ἢ ἀκόμη «ἀναβάθμιση τῆς παιδείας» πού πρακτικά σημαίνει διάλυση τοῦ δημόσιου σχολείου, ἰδιωτικά πανεπιστήμια, ἰδιωτικά σχολεῖα, πανά-

κριβα φροντιστήρια, κτλ.

Έτσι ή ισχνή άμυντική βιομηχανία μας δέν παράγει πλέον, σχεδόν τίποτα. Για ένα UAV όνόματι «Άρχύτας - (EAB)» άκούμε έδω καί 7-8 χρόνια, όμως άκόμη δέν έχουμε δεί κάτι ούσιαστικό παρά μόνο κάποια UAVs μικρού έως μέσου βεληνεκούς (Micro/Mini, Close & Tactical Range). Πολλώ δέ μάλλον για UAVs-UCAVs μακρής άκτίνας (Long Range, HALE & Strategic) μέ δυνατότητες παρατήρησης, στοχοποίησης καί κρούσης. Σημειωτέον ότι όλα σχεδόν τά κράτη κατασκευάζουν UAVs-UCAVs μέ ένα πλήθος δυνατοτήτων, συμπεριλαμβανομένης τής κρούσης κατά στόχων έπιφανείας, έναέρων, έπίγειων κτλ.

Όστόσο, άκόμη καί αυτά τά όπλα πού αγοράζουμε, δέν έχουν τίς έπιζητούμενες στρατηγικές δυνατότητες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οί φρεγάτες Belhara. Έχουν άριστες άνθυποβρυχιακές, άντιπλοϊκές, άντιαεροπορικές δυνατότητες, καθώς έπίσης καί δυνατότητες άνίχνευσης, στοχοποίησης, διασύνδεσης καί ένοποίησης του πεδίου, όμως δέν έχουν τό ζητούμενο. Δηλαδή δυνατότητα μακρού καί μεγάλου πλήγματος, μέ στρατηγικούς πυραύλους άκριβείας. Άς έλπίσουμε έστω καί καθυστερημένα νά άποκτήσουν.

Συνειδητά οί κυβερνήσεις προβαίνουν σέ άπίσχυρα του στρατεύματος, μέ έλλείψεις άκόμα καί στά βασικά για τήν εύρυθμη λειτουργία του, μέ «άρπαγή» τής παρουσίας των ένόπλων δυνάμεων, μέ μισθούς στελεχών πραγματικής πείνας, μέ ήθικό καί άξιοκρατία στά τάρταρα, μέ άβεβαιότητα για τό μέλλον, μέ παράλογες δωρεές όπλικών συστημάτων, πυρομαχικών, μέσων κτλ στό «βωμό τής Ούκρανίας», πού θα μπορούσαν, άν μή τι άλλο, νά χρησιμοποιηθούν

ώς έφεδρικά συστήματα - όπλα (backup systems/redundancy), τά όποια αποτελούν κρίσιμο πυλώνα τής στρατηγικής έπιχειρησιακής συνέχειας / διάρκειας, διότι άπλά δέν υπάρχουν μεγάλα πολεμικά άποθέματα, αλλά ούτε καί παραγωγή ώστε ή Ελλάδα νά άνταποκριθεί σέ έναν παρατεταμένο άγώνα. Διότι σημαντικό δέν είναι μόνο τί διαθέτεις, αλλά καί πόσα διαθέτεις. Παράλληλα οί **Ένοπλες Δυνάμεις, στό σύνολό τους, άπομακρύνονται σταθερά από τήν άποστολή τους**, μέ δικαιολογία έωλα ιδεολογήματα - εύφυολογήματα καί φυσικά ύποβόσκουσα νοούμενη άπαξία. Έξ ού καί οί άθρόες άποχωρήσεις στελεχών, αλλά καί ή άνύπαρκτη ζήτηση για τίς στρατιωτικές σχολές.

Ή μήπως ή Ελλάδα θεωρεί δεδομένο ότι ή όποια διένεξη μέ τήν Τουρκία θα διαρκέσει λίγες ώρες καί θα διεξαχθεί μέ περιορισμένα μέσα, ένω μετά θα έρθει ό «θεϊος Σάμ»; Όπως βέβαια ήρθε για τούς Κούρδους τής Συρίας, τούς μέχρι πρότινος καλύτερους συνεργάτες του, αλλά τώρα βορά στους Τούρκους καί στον ISIS. Όπως άκόμη ήρθε, ή καλύτερα κατασκεύασε τά γεγονότα, στά Έμια τό 1996 καί στήν Κύπρο μας τό 1974.

Ένώ λοιπόν ό άμυντικός τομέας θα έπρεπε νά έξαιρεθεί από τή σφαγή των μνημονίων, ήταν εκείνος πού υπέστη τό μεγαλύτερο πλήγμα. Γιατί νά έξαιρεθεί αυτός; Θα αναλογιστεί κάποιος. Μά λόγω προφανούς κινδύνου. Διότι ή Ελλάδα δέν είναι Έλβετία. Τά σύνορά της, ή κυριαρχία καί τά κυριαρχικά της δικαιώματα, άπειλούνται καθημερινά από ένα συγκεκριμένο κράτος πού όνομάζεται Τουρκία καί έπιπλέον παρενοχλείται συστηματικά από τά κράτη «δορυφόρους» της.

Έν τω μεταξύ, τήν τελευταία δεκαετία ή καί περισσότερο, οί έλληνικές

κυβερνήσεις προσπαθούν να επιλύσουν τό δημογραφικό με άθροια εισαγωγή και ένσωμάτωση μεταναστών (παράνομων ή μή), οί όποίοι, άν δεχθοϋμε άκόμη και ότι συμβάλλουν στό ΑΕΠ (που πηγαίνει τό μεγαλύτερο μέρος τών χρημάτων πού κερδίζουν κάθε μήνα; Μάλλον στίς χῶρες τους), σίγουρα θά λειτουργήσουν ως δούρειος ίππος σέ κρίσιμες στιγμές για τό έθνος, ένῶ καθημερινά διαλύουν τήν κοινωνική συνοχή μέ τά διαφορετικά ήθη, θρησκείες, έγκληματικότητα, κτλ. Αϋτή ή ένσωμάτωση τών μεταναστών άλλωστε, είναι μία από τίς επιδιώξεις - στόχους, όπου έδράζεται και ή συστηματική πλύση έγκεφάλου πού ύφιστάμεθα, για συμπερίληψη, λατρεία τής διαφορετικότητας, κτλ.

Έπιπλέον ή παράνομη τουρκική εισβολή και κατοχή στην Κύπρο και ή διαρκώς αύξανόμενη τουρκική άπειλή, έχουν έντέχνως εξαφανισθει ή άμβλυνηθει ή παρουσιάζονται ύπεραπλουστευμένα και επικίνδυνα για τήν Ελλάδα, ως ένέργειες πού έξυπηρετοϋν κυρίως «ένσωτερική τουρκική κατανάλωση», ένῶ έχει επιλεγεί ό διάλογος άνευ όρων μέ τήν Τουρκία, όπως ειπώθηκε και από τόν Έλληνα πρωθυπουργό (Φεβ. 2026).

Βεβαίως ό διάλογος είναι μία χρησιμη επικοινωνιακή διαδικασία, αλλά ό διάλογος μέ προϋποθέσεις, και σίγουρα όχι σέ ανώτατο επίπεδο, μέ τίς άπειλές τής Τουρκίας να επικρέμονται ως σπάθη πάνω από τό κεφάλι τής Ελλάδας. Δηλαδή διάλογος, χωρίς παραβάσεις ή παραβιάσεις του FIR και του ένναερίου χώρου, χωρίς παραβιάσεις τών χωρικών ύδάτων και τής θαλάσσιας περιοχής ελληνικής άρμοδιότητας (NAVAREA III) και χωρίς προκλητικές τακτικές, δηλώσεις και πράξεις, για εύλογο χρονικό διάστημα (π.χ. 2-3 χρόνων) πριν και μετά

άπό κάθε συνάντηση.

Άλλιως σημαίνει ότι ό διάλογος είναι προσχηματικός και στην ουσία πηγαίνουμε για να χάσουμε / παραχωρήσουμε κάτι ή πολλά από αυτά πού μας ανήκουν.

Έπιπλέον έχει προκριθει ό κατευνασμός, λέγοντας π.χ. ότι οί προκλήσεις και οί παραβιάσεις τών Τούρκων έχουν μηδενιστει (έκπρόσωπος κυβέρνησης 23/01/26), πράγμα πού σαφώς δέν ισχύει, αφού τό 2025 είχαμε 2.988 παραβιάσεις Έλληνικών Χωρικών Ύδάτων, 366 παραβιάσεις και παραβάσεις του Έθνικού Έναερίου Χώρου και του FIR (Ιαν. 2026 / ΓΕΕΘΑ), ένῶ στό τέλος του Ιανουαρίου ή Τουρκία έξέδωσε παράνομα NAVTEX άορίστου χρόνου, για τό σύνολο σχεδόν του Αιγαίου και προβαίνει συνεχώς και συστηματικά σέ δηλώσεις για τή διεκδίκηση του μισού Αιγαίου και τής Άν. Μεσογείου.

Παράλληλα οί κυβερνώντες προσποιούνται ότι δέν καταλαβαίνουν πού οδηγεί ή άποδοχή όλων αυτών πού κάνει ή Τουρκία επί του πεδίου, αλλά ούτε και ή άγορά χιλιάδων πλέον άκινήτων τά τελευταία χρόνια στον Έβρο και στα νησιά τής μεθορίου από Τούρκους, μέσω νομικών κενών ή εταιριών, δημιουργώντας de facto καταστάσεις.

Η πολιτική έλίτ τής χώρας έχει επιλέξει άκόμη και τήν άπαλοιφή του όρου «Έλληνικό Αρχιπέλαγος» από τό λεξιλόγιό μας, ενός όρου πού δημιουργήθηκε κατά τόν μεσαίωνα, από τά ναυτικά κράτη τής Δύσης, άκριβώς για να περιγράψει αυτόν τόν θαλάσσιο χώρο πού τώρα ονομάζουμε Αιγαίο και Άν. Μεσόγειο. Έτσι τελευταίως έχουμε και «turkegean».

Άρα οί ελληνικές κυβερνήσεις δέχονται τούς έκβιασμούς, τήν ύπονόμευση τής ελληνικής συνοχής και άκεραιότη-

τας, τις απειλές χρήσης βίας και τελικά τις άνομες επιδιώξεις της Τουρκίας, πού μάλιστα τις έξορθολογίζουν με τί συμπεριφορά τους και κατόπιν προσπαθούν να διαχειριστούν τις απώλειες επικοινωνιακά, όπως και όλα τά θέματα, εϋχόμενες να μή συμβεί κάτι μή διαχειρισμο επί θητείας τους.

Προτάσεις περί του πρακτέου

Όμως, γιά να μήν πραγματοποιηθούν οί χειρότεροι εφιάλτες του Έλληνικού Έθνους, **πρέπει να άφυπνιστεί άμεσα τό ένστικο άυτοσυντήρησης, άυτοβοήθειας και κατά τό δυνατόν άυτάρκειας του Έλληνισμού, με μακροχρόνιο σχεδιασμό, όραμα και άυτοκαθοριζόμενη Έθνική Στρατηγική αλλά και μεγάλη προσπάθεια, ώστε να άντιστρέψουμε τις δημογραφικές τάσεις και να άποκαταστήσουμε τήν οίκονομική και στρατιωτική άποτρεπτική ισχύ της χώρας, ενω παράλληλα πρέπει να προετοιμαστεί ή κοινή γνώμη και να σχεδιαστούν με χρονολογική άκρίβεια οί κινήσεις γιά τήν έφαρμογή της κυριαρχίας και των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.**

Πρέπει ή Ελλάδα να **σταματήσει τώρα τήν παράνομη μετανάστευση** και να άπελάσει άμεσα τούς χιλιάδες έως και έκατομμύρια «είσβολείς» άπό τή χώρα μας.

Παράλληλα επιβάλλεται να **ένισχυθεί ούσιαστικά ή έλληνική οίκονομία**, με συστηματική έννημέρωση της κοινωνίας, παροχές και κίνητρα γιά τήν διεύρυνσή της, αλλά και ένίσχυση της πατριωτικής και χριστιανικής της συνείδησης. Είναι τόσο δύσκολο να καταλάβει κανείς ότι ή οίκονομική κρίση και ή άπομάκρυνση άπό τις παραδοσιακές άξίες του έθνους έχει φέρει καθίζηση στις γεννήσεις; Άλλωστε δέν είναι λο-

γικό να λαμβάνουν κάθε λογής προστασία και δικαιώματα, καθώς και οίκονομική βοήθεια, στέγαση, σίτιση, δικαίωμα στην άνώτατη εκπαίδευση χωρίς προϋποθέσεις κ.τ.λ., όλοι οί μετανάστες πού φτάνουν στην Ελλάδα, ενω ή έλληνική οίκονομία να προσπαθεί να επιβιώσει και να έξελιχθεί με τούς πενιχρούς έλληνικούς μισθούς πού φιγουράρουν στις τελευταίες θέσεις της Ε.Ε., μέσα σε έναν ωκεανό φόρων και άκρίβειας.

Είναι άναγκαίο επίσης οί Έλληνες και κυρίως τό πολιτικό σύστημα, να άφήσουν πίσω κακές συνήθειες του παρελθόντος και να **συνειδητοποιήσουν ότι ή οίκονομική άνόρθωση της πατρίδας και όχι άποκλειστικά του πορτοφολιού τους, άποτελεί ύπαρξιακό ζήτημα.** Ωστόσο, άν και δέν θά επέκταθοϋμε περαιτέρω, ή οίκονομική άνόρθωση δέν επιτυγχάνεται με φορομπηχτικές τακτικές και πρακτικές περικοπών, αλλά με πάταξη της διαφθοράς, της αισχροκέρδειας και της φοροδιαφυγής, με κρατικό προγραμματισμό, με σωστά άμειβόμενη εργασία και με άποκατάσταση της έμπιστοσύνης του φορολογούμενου πολίτη προς τό κράτος.

Άπαιτείται δέ, τό έλληνικό πολιτικό κατεστημένο να κατανοήσει και να ένστερνιστεί ότι **οί έννοπλες δυνάμεις άποτελούν ένα κρίσιμο εργαλείο άσκησης έξωτερικής πολιτικής**, καθώς έξασφαλίζουν, επιβάλλουν και προωθοϋν τούς στρατηγικούς στόχους, διασφαλίζουν τήν έθνική κυριαρχία και ένισχύουν τή διεθνή θέση μίας χώρας, λειτουργώντας ως μέσο (προβολής) ισχύος και σταθερότητας, και επ' οϋδενί δέν είναι έξλαστήριο θύμα γιά άνώδυνες - λάθος πολιτικές άποφάσεις, ή εργαλείο κομματικής εκμετάλλευσης / έξυπηρέτησης μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων και πλουτισμού.

Ἐξίσου σημαντική βέβαια εἶναι ἡ πολιτική βούληση τῆς ἐκάστοτε κυβέρ- νησης νά **υπερασπιστεῖ ζωτικῆς σημασίας συμφέροντα μέ κάθε κόστος** καί ἡ **ἀπόφαση νά χρησιμοποιήσει τίς Ἔνοπλες Δυνάμεις της, μέ τόν ἐνδεδειγμένο τρόπο, ἐντάσσοντάς τες στόν εὐρύτερο πολιτικό σχεδιασμό της**, ὅπως ἐλπίζουμε νά συμβεῖ τώρα μέ τήν ἀποστολή τῶν φρεγατῶν καί ἀεροσκαφῶν μας στήν Κύπρο, ἀποκτώντας μόνιμο χαρακτήρα καί οὐσιαστικά ἐνεργοποιώντας τό «πεθαμένο» Κοινό Ἀμυντικό Δόγμα. Ἐν τῷ μεταξύ, ἀπαιτεῖται ἡ ἀπρόσκοπτη **διατήρηση ἰσχυρῶν ἐνόπλων δυνάμεων**, μέ σταθερότητα, προσαρμογή στό σύγχρονα δεδομένα καί ἐπένδυση τόσο στίς ποικίλες ἀνατρεπτικές τεχνολογίες πού εἶναι ἱκανές νά ἐπιτύχουν ἐξισορρόπηση τῆς ποσότητας μέ τήν ποιότητα, ὅσο καί στό στελέχη τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, πού ἀποτελοῦν τόν καταλύτη γιά τήν ἐπίτευξη ὅλων τῶν παραπάνω, ὥστε νά διαθέτουν ὑψηλό ἠθικό, νά ἀναγνωρίζεται ἡ ἀποστολή καί τό ἔργο τους, χωρίς νά ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἐπιβίωσης καί ἀνασφάλειας καί νά εἶναι **προσπλωμένα στό ἔργο τους** (διασφάλιση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητας καί τῆς κυριαρχίας τῆς χώρας) **καί ὄχι σέ ὀποιασδήποτε ἄλλης μορφῆς πάρεργο γιά τήν ἐξασφάλιση προβολῆς.**

Ἐξάλλου εἶναι οὐσιαστικό, ἐπιτέλους, ἡ **Ἑλλάδα νά καταλάβει ὅτι ὅσες συμφωνίες καί ἂν ὑπογράψει μέ ἄλλα κράτη, κανένα δέν θά πολεμήσει γι' αὐτήν.** Χωρίς νά ἀπαξιώνεται ἡ ἀποτρεπτική σημασία τῶν συμφωνιῶν, ἰδιαίτερα ἂν ὑπάρχουν συγκρουσιακές συνθήκες μεταξύ αὐτῶν τῶν κρατῶν καί τῆς Τουρκίας. Ὡστόσο αὐτή ἡ ὑπόθεση εἶναι ἀμφίβολη, διότι ἡ Τουρκία,

ἐφόσον κατέχει τήν πρωτοβουλία τῶν ἐνεργειῶν, θά φροντίσει γιά τήν ἐξομάλυνση τῶν σχέσεων της μέ τά ἀντίστοιχα κράτη, πρῖν ἐμπλακεῖ μέ τήν Ἑλλάδα. Οἱ συμμαχίες μποροῦν νά ἀποτελοῦν ἕναν τομέα ἢ ἄξονα μιᾶς πολυδιάστατης ἐνεργητικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς στό πλαίσιο τῆς ἐθνικῆς στρατηγικῆς, ἀλλά ὅπωςδήποτε δέν ἀποτελοῦν τή λύση καί τόν κεντρικό ἄξονα ἀντιμετώπισης τῆς ἀναθεωρητικῆς Τουρκίας.

Ὅμοίως πρωταρχικῆς σημασίας, εἶναι τό νά κατανοήσουμε ὡς λαός ὅτι, **ἂν ἡ Ἑλλάδα προβεῖ σέ διαπραγματεύση γιά τόν καθορισμό τῶν θαλάσσιων ζωνῶν της, μέ τούς ὅρους πού προσπαθεῖ νά ἐπιβάλλει ἡ Τουρκία, θά χάσει κάτι ἕως πολλά ἀπό αὐτά πού ἤδη τῆς ἀνίκουν.** Διότι ἡ Τουρκία δέν ἐπιθυμεῖ τή διευθέτηση τῶν ὁρίων μεταξύ τῶν δύο κρατῶν ὅπως τό ἀντιλαμβάνεται ἡ Ἑλλάδα, ἐπιθυμεῖ τήν ἴδια τήν Ἑλλάδα πού βρίσκεται ἀνατολικότερα τοῦ 25ου μεσημβρινοῦ. Ὡστόσο ἡ Ἑλλάδα ἔχει κατοχυρώσει μέ αἷμα καί ἀγῶνες πατριωτῶν τά σύνορά της, μέσω διεθνῶν συμβάσεων / συνθηκῶν καί ὑπογραφῶν πολλῶν κρατῶν, ἀκόμη καί τῆς Τουρκίας. Δέν ἔχει λοιπόν κανένας πολιτικός τό δικαίωμα νά τά συρρικνώσει. Ἄλλωστε ἡ ἱστορική ἀλήθεια εἶναι ὅτι αὐτός πού ἔχει καταπατήσει καί λυμαίνεται ἐλληνικά ἐδάφη καί ἐλληνικές πατρογονικές ἐστίες εἶναι ἡ Τουρκία. Δηλαδή «φωνάζει ὁ κλέφτης (Τουρκία), νά φοβηθεῖ ὁ νοικοκύρης (Ἑλλάδα)».

Μεταξύ ἄλλων ἐπιβάλλεται ἐπίσης, **νά θεσπιστεῖ δόγμα «ἐνεργητικῆς ἀποτροπῆς» σέ ἐπίπεδο ἐθνικῆς στρατηγικῆς,** ὡς δάνειο καί ἐπέκταση τοῦ ὅρου τῆς «ἐνεργητικῆς ἄμυνας», πού στίς στρατιωτικές ἐπιχειρήσεις σημαίνει συνδυασμό ἀμυντικῶν καί περιορισμέ-

νων ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν (ἀντεπιθέσεων), στοχεύοντας στήν ἐξουδετέρωση καί ἀπορρόφηση τῆς ἐχθρικῆς ἰσχύος, ἀνάληψη πρωτοβουλίας καί προετοιμασία γιά ἐπίθεση. Ἀντίστοιχα λοιπόν, ἀντί τῆς παθητικῆς ἀναμονῆς γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν πρωτοβουλιῶν τῆς Τουρκίας εἴτε διπλωματικῶν εἴτε ἐπί τοῦ πεδίου, ἡ Ἑλλάδα πρέπει νά ἀναλάβει καί νά διατηρήσει τήν πρωτοβουλία κινήσεων, μέ εὐελξία, ταχύτητα καί σέ εὐρύ φάσμα τομέων (ὅπως ἀκριβῶς ἔγινε μέ τήν ἀποστολή τῶν φρεγατῶν καί τῶν ἀεροσκαφῶν μας στήν Κύπρο), πράγμα πού θά διαταράξει τόν ἀντίπαλο σχεδιασμό, θά στρέψει τήν προσοχή του σέ ἐπιθυμητά πεδία, θά καταστρέψει ἢ θά ὑποβαθμίσει ὅποιαδήποτε ἐνέργεια τοῦ ἐχθροῦ σέ διπλωματικό ἢ ἄλλο ἐπίπεδο, καί θά ἐνισχύσει τήν ἀποτροπή καί τήν ἀσφάλεια τῆς Ἑλλάδας, ἐνῶ θά δημιουργήσει συνθήκες γιά μιά τελική νίκη (εὐελπιστοῦμε διπλωματική) καί μόνιμη εἰρήνη. Ἄλλωστε, γιά νά μιλήσουμε καί μέ ποδοσφαιρικούς ὅρους, ἀκόμα καί ὁ καλύτερος τερματοφύλακας, ὅταν ἐκτίθεται συνεχῶς σέ μεγάλο ἀριθμό σούτ καί πίεση, δέν μπορεῖ νά κρατήσει τό μηδέν ἐπ' ἀπειρον. Πρέπει νά ὑπάρχουν καί ἀποτελεσματικές ἐπιθέσεις - ἀντεπιθέσεις.

Ἐπιπροσθέτως εἶναι σκόπιμο νά τεθοῦν ἑλληνικές ἀξιώσεις, διεκδικήσεις καί ἀπαιτήσεις ἔναντι τῆς Τουρκίας, πού θά λάβουν μόνιμο χαρακτήρα, καί ἀνεξάρτητο ἀπό ὅποιαδήποτε διαπραγματεύση, λειτουργώντας ὡς μέσο σταθερῆς πίεσης.

Ἐνδεικτικά τέτοιες διεκδικήσεις καί ἀπαιτήσεις θά μπορούσαν νά εἶναι, ἡ ἀποστρατιωτικοποίηση καί οὐδετεροποίηση τῆς Ἰμβρου, τῆς Τενέδου καί τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἢ ἀκόμη καί ἡ διεκδίκησή τους ἀπό τήν Ἑλλά-

δα, ἡ ἀποστρατιωτικοποίηση τῆς Μικρῆς Ἀσίας σέ βάθος 400 χλμ. ἀπό τά ἑλληνοτουρκικά σύνορα (χερσαία καί θαλάσσια), ἡ ἀποκατάσταση τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας καί τῶν περιουσιῶν της σέ ἐπίπεδο πρὸ τοῦ 1955, ἡ ἀποκατάσταση πρῶν ἑλληνικῶν καί ὀρθόδοξων κτηρίων, σχολείων, διδακτηρίων, ναῶν κ.τ.λ., σέ ὅλη τήν ἔκταση τῆς σημερινῆς Τουρκίας, ἡ ἀπόδοση τῶν χρεωστούμενων ἀποζημιώσεων τῆς ἀνταλλαγῆς πληθυσμῶν (1923), ἡ κατάργηση τῶν παράνομων συμφωνιῶν ὅπως τό τουρκολιβυκό μνημόνιο κ.ἄ.

Τέλος, ἀντί μυστικῆς διπλωματίας, καί προσωπικῶν συνεννοήσεων, ψίθυρων καί διαρροῶν, μέ τήν ἐμπλοκή μάλιστα καί ἄλλων κρατῶν, πρακτικές πού ἔχουν συνήθως καταστροφικές συνέπειες γιά τήν Ἑλλάδα, ὅπως εἶναι καί ἱστορικά ἀποδεδειγμένο (βλέπε Μικρασιατική ἐκστρατεία, Κυπριακό, Ἴμια, κ.ἄ.), εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη νά υἱοθετηθεῖ θεσμική, ἐθνική, σταθερή πολιτική μέ ἀντίστοιχη στρατηγική καί αὐτοπροσδιοριζόμενες διαπραγματεύσεις στό πλαίσιο τοῦ διεθνοῦς δικαίου, πού θά τήν ὑπηρετοῦν, καί ὄχι διαπραγματεύσεις πρὸς ἱκανοποίηση αἰτημάτων τρίτων ἢ διεκδικήσεων τοῦ ἀντιπάλου. Οἱ ψίθυροι καί οἱ φῆμες δέ, ἀντιμετωπίζονται μέ θεσμική, ἐπίσημη, διαφανή καί στοιχειοθετημένη ἐνημέρωση, ἀλλά καί γνωστοποίηση στοχοθετημένων, κρυστάλλινων, ἐθνικῶν ἀποφάσεων μέ γνώμονα τό ἐθνικό, καί μόνο αὐτό, συμφέρον. Ὅχι βέβαια ὅπως τό ἐννοῦσε ὁ τέως πρωθυπουργός κ. Σημίτης, διότι γιά ὅποιον δέν τό ἔχει ἀντιληφθεῖ, σέ ὅποια παράταξη καί ἂν ἀνήκει, ὅποια ἐρμηνεῖα καί ἂν ἐπιλέξει γιά τήν κρίση τῶν Ἰμίων, ἡ συνέπεια τῶν πολιτικῶν του (Σημίτη) ἀποφάσεων

ἐκεῖνο τό βράδυ (30-31 Ἰαν. 1996), ἦταν ὅτι ἡ Ἑλλάδα βγῆκε μικρότερη.

Ἄλλωστε μιά ἰσχυρή καί ἀποφασιστική Ἑλλάδα μέ ξεκάθαρους ἐθνικούς στόχους καί ἀναβαθμισμένο γεωπολιτικό

ρόλο, θά μπορεῖ νά βρεῖ πρόθυμους καί χρήσιμους συμμάχους στό μελλοντικό ρευστό γεωπολιτικό περιβάλλον.

Οἱ προκλήσεις πολλές - ἡ βούληση σταθερή - Σκοπός τό καλό τῆς πατρίδος.

ΠΕΡΙ ΚΡΙΣΕΩΣ, ΚΑΤΑΚΡΙΣΕΩΣ, ΚΑΤΑΛΛΑΛΙΑΣ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ*

Ἡ ἔννοια τῆς κρίσεως, τῆς κατακρίσεως, τῆς καταλαλιᾶς, τῆς συκοφαντίας καί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐλέγχου ἀποτελεῖ ἓνα ἀπό τά πλέον λεπτά καί θεολογικά ἀπαιτητικά ζητήματα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Τό ζήτημα αὐτό δέν εἶναι ἀπλῶς θεωρητικό, ἀλλά ἀγγίζει ἄμεσα τήν ἐκκλησιαστική ζωή, τή συνείδηση τῶν πιστῶν καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο βιώνεται ἡ ἀλήθεια μέσα στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Μέ ἀφορμή σύγχρονες ἐκκλησιαστικές ἐντάσεις καί δημόσιες συζητήσεις, ὅπως ἐκείνη πού ἔχει προκύψει γύρω ἀπό τήν ὑπόθεση τοῦ Μητροπολίτη Πάφου Τυτικοῦ καί τίς ἀπόψεις ὅτι οἱ λαϊκοί δέν ἔχουν δικαίωμα λόγου ἢ ἐλέγχου, καθίσταται ἀναγκαῖα ἡ θεολογική ἀποσαφήνιση τοῦ ζητήματος.

Ἡ Ἁγία Γραφή θέτει ἀπό τήν ἀρχή ἓνα σαφές ὄριο στόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος ἀντιμετωπίζει τόν συνάνθρωπό του. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ «μή κρίνετε, ἵνα μή κριθῆτε» δέν ἀναφέρεται στήν ἀπλή διαπίστωση γεγονότων ἢ στήν ὑπεύθυνη κρίση μιᾶς κατάστασης, ἀλλά στήν ἐσωτερική διάθεση

καταδίκης τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου ὡς προσώπου. Ἡ κατάκριση, ὅπως τήν κατανοεῖ ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση, εἶναι ἡ μετατροπή ἑνός ἀνθρώπινου σφάλματος σέ τελική ταυτότητα τοῦ προσώπου, πράξη πού ἀνήκει ἀποκλειστικά στόν Θεό καί ὄχι στόν ἄνθρωπο.

Ἡ κατάκριση, συνεπῶς, ἀποτελεῖ πνευματική ἐκτροπή πού πηγάζει ἀπό τήν ὑπερηφάνεια καί ὀδηγεῖ στή διάσπαση τῆς ἀγάπης. Ὁ ἄνθρωπος πού κατακρίνει δέν περιορίζεται στό νά διακρίνει τό καλό ἀπό τό κακό, ἀλλά ἀποδίδει τελική κρίση στόν ἄλλον, ὡς νά γνωρίζει τήν κατάσταση τῆς ψυχῆς του. Ἡ Ἐκκλησία καταδικάζει αὐτή τή στάση ὡς πνευματικά ἐπικίνδυνη, διότι ἀποκόπτει τόν ἄνθρωπο ἀπό τή μετάνοια καί τόν ὀδηγεῖ σέ αὐταπάτη δικαιοσύνης.

Ὡστόσο, ἡ ἴδια ἡ Ἁγία Γραφή δέν ταυτίζει τήν ἀποφυγή κατακρίσεως μέ τήν ἀποδοχή τῆς πλάνης ἢ τή σιωπή ἀπέναντι στήν ἀδικία. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἐλέγχει δημόσια τούς Φαρισαίους, ἀποκαλύπτοντας τήν ὑποκρισία τους καί τήν παραμόρφωση τῆς ἀληθι-

* Πραγματεία, πού δημοσιεύθηκε ὡς κείμενο τοῦ blog στό aktines.blogspot.com/2026/04/blog-post_468.html#more. Μέ ἀφορμή –ὅπως γράφει– τή συζήτηση γύρω ἀπό τήν ἄδικη δίκη τοῦ Μητροπολίτη Πάφου Τυτικοῦ καί τή θέση ὅτι «οἱ λαϊκοί δέν πρέπει νά μιλοῦν» ἐξετάζεται ἡ διάκριση ἀνάμεσα στήν ἀμαρτωλή κατάκριση καί στόν θεμιτό ἐκκλησιαστικό ἔλεγχο.

νης πίστεως. Ὁ ἔλεγχος αὐτός δέν ἀποτελεῖ προσωπική ἐπίθεση, ἀλλά προφητική ἀποκάλυψη τῆς ἀλήθειας πρὸς χάριν τοῦ λαοῦ. **Ἀντίστοιχα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐλέγχει τὸν Ἡρώδη** γιὰ τὴν ἀνίθικη πράξη του, χωρὶς νά ἀποσιωπᾶ τὴν ἀλήθεια γιὰ χάριν τῆς ἐξουσίας.

Ἡ προφητική παράδοση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κινεῖται στό ἴδιο πνεῦμα. **Ὁ Νάθαν ἐλέγχει τὸ βασιλιά Δαβίδ, ὁ Ἡλίας ἐλέγχει τὸν Ἀχαάβ καί τούς ψευδοπροφῆτες, ἐνῶ ὁ Ἱερεμίας ἐλέγχει τὸ σύνολο τῆς θρησκευτικῆς καί πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς ἐποχῆς του.** Σέ ὅλες αὐτές τίς περιπτώσεις, **ὁ ἔλεγχος δέν ἐκλαμβάνεται ὡς κατάκριση, ἀλλά ὡς ἀποστολή θεϊκῆς εὐθύνης.**

Ἡ ἀποστολική Ἐκκλησία συνεχίζει τὴν ἴδια παράδοση. **Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐλέγχει δημόσια τὸν Ἀπόστολο Πέτρο** στὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή, διότι ἡ στάση του δημιουργοῦσε σύγχυση στὴν ἐκκλησιαστική κοινότητα. Τό γεγονός αὐτό ἔχει ἰδιαίτερη σημασία, διότι δείχνει ὅτι ἀκόμη καί μεταξὺ Ἀποστόλων **ὁ ἔλεγχος δέν θεωρεῖται παραβίαση τῆς ἀγάπης, ἀλλά διακονία τῆς ἀληθείας.** Παράλληλα, στὴν πρώτη πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολή τονίζεται ὅτι **ὅσοι ἀμαρτάνουν δημοσίως πρέπει νά ἐλέγχονται ἐνώπιον ὄλων, ὥστε νά διαφυλάσσεται ἡ πνευματική υἰγεία τῆς Ἐκκλησίας.**

Ἡ καταλαλιά καί ἡ συκοφαντία ἀποτελοῦν διαφοροτικό φαινόμενο. **Ἡ καταλαλιά συνίσταται στή διάδοση ἀρνητικῶν λόγων γιὰ τὸν ἄλλον χωρὶς σκοπὸ θεραπείας ἢ διόρθωσης, ἐνῶ ἡ συκοφαντία ἀποτελεῖ συνειδητή διαστρέβλωση τῆς ἀλήθειας.** Καί οἱ δύο μορφές λόγου καταστρέφουν τὴν ἐνότητα καί τὴν ἐμπιστοσύνη μέσα στό ἐκκλησιαστικό σῶμα καί γιὰ τὸν λόγο

αὐτό καταδικάζονται αὐστηρὰ ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή.

Ἡ πατερική παράδοση προσεγγίζει τὸ ζήτημα μέ ἐξαιρετική ἀκρίβεια. Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τονίζει ὅτι **ἡ κατάκριση δέν ἀφορᾶ τὴν ἀλήθεια τῶν γεγονότων, ἀλλά τὴ διάθεση τῆς καρδιάς.** Ὁ Βασίλειος ὁ Μέγας ἐπισημαίνει ὅτι **ἡ σιωπή ἀπέναντι στὴν αἵρεση δέν εἶναι ἀρετὴ ἀλλὰ πνευματικὴ εὐθύνη πού παραλείπεται.** Ὁ Ἰσαάκ ὁ Σύρος διδάσκει ὅτι **ἀκόμη καί ὁ ὀρθὸς λόγος, ὅταν στερεῖται ἀγάπης, μετατρέπεται σέ ὄργανο πτώσης.**

Στὴν ἐκκλησιαστική ἱστορία, ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐλέγχου ἔχει ἐπανειλημμένα ἀναδειχθεῖ ὡς κρίσιμη γιὰ τὴ διαφύλαξη τῆς πίστεως. Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἀντιστάθηκε στὸν Ἀρειανισμό, ὁ Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς στὸ Μονοθελητισμό, καί ὁ Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός στὴν ἔνωση τῆς Φερράρας - Φλωρεντίας, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος δέν δίστασε νά ἐλέγξει ἀκόμη καί τὴν αὐτοκρατορική ἐξουσία. Ὅλες αὐτές οἱ περιπτώσεις δείχνουν ὅτι **ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε ταύτισε τὴν ὑπακοή μέ τὴν ἀδιαμαρτύρητη ἀποδοχὴ κάθε ἐκκλησιαστικῆς πράξης.**

Ἡ σύγχρονη ἀντίληψη ὅτι οἱ λαϊκοὶ ἢ οἱ κατώτεροι κληρικοί δέν ἔχουν δικαίωμα λόγου ἢ ἐλέγχου δέν βρῖσκει πλήρη θεολογική θεμελίωση στὴν πατερική παράδοση. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι σῶμα Χριστοῦ, μέσα στό ὁποῖο ὄλοι οἱ πιστοὶ ἔχουν εὐθύνη ἐναντι τῆς ἀλήθειας, βεβαίως μέ διάκριση, ταπεινὴ καί ὑπακοή στὴν ἐκκλησιαστικὴ τάξη. **Ἡ σιωπὴ δέν ἀποτελεῖ ἀπόλυτη ἀρετὴ ὅταν διακυβεύεται ἡ πίστη ἢ ὅταν παραβιάζονται οἱ ἱεροὶ κανόνες, ἀλλὰ οὔτε καί ὁ λόγος δικαιώνεται ὅταν ἐκφέρεται χωρὶς πνευματικὴ ὠριμότητα.**

Ἡ ὀρθὴ ἐκκλησιολογικὴ στάση βρῖ-

σκεται στή **διάκριση**. Ὁ πιστός δέν καλεῖται οὔτε νά κατακρίνει πρόσωπα οὔτε νά σιωπᾶ μπροστά στήν πλάνη ἢ τήν ἀδικία. Καλεῖται νά ἐλέγχει μέ **σεβασμό**, νά διακρίνει μέ **ταπεινώση** καί νά μιλά μέ **ἀγάπη**, ἔχοντας ὡς σκοπό ὄχι τήν καταδίκη ἀλλά τή **σωτηρία** καί τήν **οἰκοδομή** τῆς Ἐκκλησίας.

Συνεπῶς, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν ἀποδέχεται οὔτε τήν **ἀδιάκριτη** **κατάκριση** οὔτε τή **σιωπηλή** **συνε-**

νοχή. Ἡ ἀλήθεια δέν ὑπηρετεῖται οὔτε ἀπό τήν ὑπεροψία οὔτε ἀπό τήν ἀδράνεια, ἀλλά ἀπό τόν φωτισμένο λόγο πού συνδυάζει ἀγάπη καί εὐθύνη. Σέ αὐτό τό πλαίσιο, κάθε ἐκκλησιαστική συζήτηση, ἀκόμη καί ὅταν εἶναι δύσκολη ἢ ὀδυνηρή, ὀφείλει νά διεξάγεται μέσα στό πνεῦμα τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀγάπης, ὥστε νά παραμένει ἡ Ἐκκλησία τόπος σωτηρίας καί ὄχι ἀντιπαράθεσης.

ΕΙΡΗΣΕΙΣ ἔ ΓΧΟΛΙΑ

**Νέος Πατριάρχης Γεωργίας ὁ Σιώ Γ΄.
Παραδοσιακός. Δόξα τῷ Θεῷ.**

Ὅπως διαβάζουμε στό ore.gr ἐξελέγη καί ἐνεθρονίσθη στίς 12 Μαΐου 2026 ὁ νέος Πατριάρχης Γεωργίας Σιώ Γ΄.

Ὁ νέος Πατριάρχης στόν ἐνθρονιστήριο λόγο του ἀνεφέρθη στήν ἐνότητα καί συνοδικότητα τῆς Ἐκκλησίας, στήν παρά-

δοση τοῦ λαοῦ τῆς Γεωργίας καί σέ ὅσα ἐκκληροδότησε ὁ μακαριστός Πατριάρχης Ἡλίας Β΄. Ἐζήτησε τίς εὐχές ὄλων γιά νά διακονήσει τήν Ἐκκλησία καί τό Ἔθνος.

Ὁ νέος Πατριάρχης δέν ἐμνημόνευσε τόν ψευδοκιέβου Ἐπιφάνιο Ντουμένκο, ἐνῶ σέ δήλωσή του ἐξέφρασε τήν ἀγάπη καί τόν σεβασμό του στόν κανονικό Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἔσωτερικῶ 15 €, ἐξωτερικῶ 45 € καί Κύπρου 45 €) μπορεῖτε νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς κατωτέρω δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, ἀναγράφοντας τό ὄνοματεπώνυμό σας, ἔτσι ὅπως ἀναφέρεται στήν ἐτικέτα τοῦ περιοδικοῦ, πού λαμβάνετε.

**Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA καί
Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA**

Γράφετε ἐπακριβῶς τά στοιχεία σας

Παρακαλοῦμε, ἐάν χρησιμοποιήσετε ἐντυπο ταχυπληρωμῆς, νά γράφετε **καθαρά** στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεία σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης*, πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεία ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς *Παρακαταθήκης* καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή, πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

Ουκρανίας, τόν Μητροπολίτη Όνούφριο. Αυτό έχαραποίησε τούς εὐσεβεῖς.

Εὐχόμεθα ταπεινῶς ὁ Χριστός μας νά τόν φωτίζει καί νά τόν ἐνισχύει.

«Λατρευτική ἐβδομάδα» ἢ Σατανική ἐβδομάδα;

Αὐτό διερωτῶνται οἱ πιστοί σέ Ἐπιστολή Διαμαρτυρίας τους (23.3.2026) πρὸς τόν Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο.

Δυστυχῶς γιά τρίτη κατά σειρά χρονιά λαμβάνει χώρα στή Θεσσαλονίκη ἡ νέα μὸδα ἀπο-ιεροποίησης τῶν ναῶν, πού ἐγκαινίασε καί καθιέρωσε ὁ νέος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης. Μεταξύ ἄλλων ἐφέτος ἀναγνώσθηκαν κείμενα τοῦ Ἀντίχριστου Ν. Καζαντζάκη, γιά τόν ὁποῖον ὁ νέος μας ἅγιος Ἀμφιλόγιος τῆς Πάτμου (Μακρῆς) εἶχε πει: «Λυποῦμαι πού καί πνευματικά πρόσωπα θαυμάζουν καί ἐκτιμοῦν τόν ἐνσαρκωμένον διάβολον πού λέγεται Καζαντζάκης, διότι οὐδεὶς τῶν θνητῶν ἐβλασφήμησε τόν Κύριόν μας καί Θεόν μας Ἰησοῦν Χριστόν ὡς ὁ Ἀντίχριστος Καζαντζάκης... Πρέπει νά διαφωτισθῇ ὁ κόσμος ὅτι ὁ Καζαντζάκης εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Σατανᾶ». [βλ. στό διαδίκτυο ἄρθρο τοῦ κ. Γεωργίου Τζανάκη μέ τίτλο «Ἅγιος Ἀμφιλόγιος Μακρῆς περί Καζαντζάκη» (27.3.2026)]

Ἐπίσης ἔγινε καί συναυλία μέσα στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας πρὸς τιμὴν τοῦ ἀσεβοῦς καθηγητοῦ ΑΠΘ καί μακαρίτου πλέον Χρυσόστομου Σταμούλη. (βλ. tasthyras.wordpress.com/2026/03/25/λατρευτική)

Καί πορτρέτο τοῦ Χριστοῦ

ἀπό πλανεμένη Κύπρια στόν Ἀρχιεπίσκοπο Γεώργιο

Ὅπως διαβάζουμε (βλ. tasthyras.wordpress.com/2026/05/13) Κύπριοι πιστοί μέ ἐπιστολή τους στόν ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Γεώργιο ρωτοῦν νά μάθουν τί εἶναι πάλι αὐτή ἡ ἱστορία μέ ἕναν πίνακα, πού δέχθηκε ὁ ἀρχιεπίσκοπος τόν Μάιο τοῦ 2026 ὡς δῶρο καί εἰκονίζει κάποιον ὑποτιθέμενο Χριστό, τόν ὁποῖο ἰσχυρίζεται ὅτι βλέπει καί συνομιλεῖ μαζί του μιά πλανεμένη ἀπό τὴν Κύπρο. Ἡ ἴδια ἡ «δραματίστρια» προσέφερε τόν πίνακα στόν Κύπρου Γεώργιο καί φωτογραφήθηκαν μαζί μπροστά στόν πίνακα! Αὐτή χαρακτηρίζει τὴν Ὁρθοδοξία ὡς «δαμονική αἵρεση»! Μετά τὴν οὐρανομήκη ἀδικία, πού διαπράττει ὁ Κύπρου Γεώργιος καί ὅσοι τόν ἀκολουθοῦν, ἐναντίον τοῦ προβάτου τοῦ Χριστοῦ Πάφου Τυχικοῦ φαίνεται ὅτι: 1) ὁ κατήφορος δέν ἔχει τέρμα καί 2) ὅτι βρισκόμαστε μπροστά δυστυχῶς σέ μία προσπάθεια μετάλλαξης τῆς πίστεώς μας.

Δασκάλα ἀπέρριψε ζωγραφιά μαθήτριας λόγῳ «χριστιανοφοβίας»!

Ὅπως διαβάζουμε στό tasthyras.wordpress.com (29.04.2026) ὑπὸ τόν ἀνωτέρω τίτλο: «Πρὶν ἀπό λίγες μέρες, μιά μικρὴ μαθήτρια Ε΄ Δημοτικοῦ σέ σχολεῖο τοῦ Ν. Πέλλας, ἐπέστρεψε σπῆτι χαρούμενη καί ἐνθουσιασμένη! Ἡ δασκάλα τῆς εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὰ παιδιά νά ζωγραφίσουν γιά τό “Ἀστεράκι τῆς Εὐχῆς”, τὴ δράση στήριξης παιδιῶν μέ καρκίνο.

»Ἡ μικρή, πού παρακολουθεῖ καί μαθήματα ζωγραφικῆς, ἔβαλε ὅλη τὴν ψυχὴ καί ζωγράφησε ἕνα κοριτσάκι χωρὶς μαλλιά (δυστυχῶς ἄρρωστο, ὅπως

εἶχε στό μυαλό της) νά κουνιέται χαρούμενα σέ μία κούνια. Ἀπό πάνω της, τόν Χριστό μέ φωτοστέφανο, νά εὐλογεῖ, ἐνῶ πικραλίδες νά φεύγουν στόν ἄνεμο, μέ εὐχές γραμμένες μέσα: “Υγεία”, “Ἐλπίδα”, “Εὐτυχία”.

»Τήν ἐπόμενη μέρα, ὅμως, γύρισε κλαμένη! Ἡ δασκάλα ἀπέρριψε τή ζωγραφιά της μέ τή δικαιολογία ὅτι “δέν ἔχουν ὅλα τά παιδιά τήν ἴδια θρησκεία” καί ἄρα δέν μπορεῖ νά συμμετάσχει στόν διαγωνισμό. Ὁ πατέρας τῆς μαθήτριας, ἐξοργισμένος, μᾶς περιέγραψε: “Ἡ μικρή εἶχε φτιάξει κάτι τόσο ὁμορφο καί γεμάτο ἀγάπη. Καί τήν ἔκοψαν λόγω Χριστοῦ;». [...]

Καί σχολιάζει ἡ καλή ἱστοσελίδα: «Τά σχολεῖα ἔχουνε γίνει πόλος ἔλξης κομπλεξικῶν χριστιανοφοβικῶν “δασκάλων” καί “καθηγητῶν”. Ἄν ὄχι τόν Χριστό, τήν πηγὴ τῆς χαρᾶς καί τῆς ζωῆς, τί προτείνουν τοῦτοι οἱ κακομοιριασμένοι σκοταδιστές στά παιδάκια πού παλεύουνε μέ τόν καρκίνο;»

Gay Pride στή Νεκρά Θάλασσα!

Ὅπως διαβάζουμε στό aktines.blogspot.com/2026/05 μέ πηγὴ τό περιοδικό «Ὁ Σωτήρ», τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ μέ ὑπερηφάνεια δηλώνει ὅτι ἐτοιμάζει γιά τό τετραήμερο 1-4 Ἰουνίου 2026 «Παρέλαση ὑπερηφάνειας» ὁμοφυλοφίλων ἐκεῖ ἀκριβῶς πού καταστράφηκαν μέ φωτιά καί θειάφι τά Σόδομα καί Γόμορρα, στή Νεκρά Θάλασσα.

Σχόλιο «Π»: Οἱ σημερινοὶ ἀμετανόητοι Σοδομίτες προκαλοῦν τόν Θεό. Τό ὅτι ἀργεῖ νά πέσει ἡ φωτιά, ὅπως τότε, εἶναι πιό ἐπιβαρυντικό γι’ αὐτούς καί τούς πátρωνες καί ὑποστηρικτές τους.

Καναδάς: «Ἡ χριστιανοφοβία γίνεται σύστημα διακυβέρνησης».

Ὅπως διαβάζουμε σέ ἄρθρο τοῦ καλοῦ δημοσιογράφου Ἐλευθερίου Ἀνδρῶνη, πού δημοσιεύθηκε στό sportime.gr στίς 23.4.2026: «Ἐνας φασιστικός νόμος (ὁ C-9), πού περιμένει τήν τελική ἔγκριση, θά τιμωρεῖ κάθε ἀγιογραφικό ἐπιχειρημα γιά τήν ὁμοφυλοφιλία, τίς ἐκτρώσεις καί τόν γάμο!»

Σχόλιο «Π»: Ἡ Δύση ὅλο καί πιό ἀπροκάλυπτα ἐκδηλώνει τά ἀντίχριστα αἰσθήματά της, κατοχυρώνοντάς τα καί μέ ἀντίχριστους νόμους!

Γιορτή γιά ὅλη τήν οἰκογένεια στό Ἄλσος Βεῖκου - 10 Μαΐου 2026.

Τέτοια νάχομε

Ὅπως διαβάζουμε σέ σχετικό Δελτίο Τύπου: «Τήν Κυριακή 10 Μαΐου στίς 5 μ.μ., τό καταπράσινο Ἄλσος Βεῖκου στό Γαλάτσι θά φιλοξενήσει τήν ἐτήσια ἐορταστική ἐκδήλωση τῆς Πρωτοβουλίας “Ἀγαπῶ τήν Οἰκογένεια” καί θά ὑποδεχθεῖ οἰκογένειες ἀπό ὅλο τό λεκανοπέδιο Ἀττικῆς –καί ὄχι μόνο– πού θέλουν νά βρεθοῦν μαζί καί νά χαροῦν ἕνα ὑπέροχο ἀνοιξιάτικο ἀπόγευμα μέσα στή φύση.

»Ἡ ἐκδήλωση τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί διοργανώνεται ἀπό τήν πρωτοβουλία “Ἀγαπῶ τήν οἰκογένεια” (agarotinoikogeneia.gr) σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καί ἄλλες Μητροπόλεις, τήν Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ἑλλάδος (ΑΣΠΕ) καί ἄλλες πολυτεχνικές ὀργανώσεις, χριστιανικά σωματεῖα, συλλόγους γονέων καί γενικότερα φορεῖς πού εὐαισθητοποιοῦνται στήν προστασία

καί προάσπιση τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας».

Ἐκδήλωση τῆς «Ἐξόδου» στήν Πάτρα

Ὅπως διαβάζουμε σέ Δελτίο Τύπου τῆς «Ἐξόδου»: «Μέ ἐξαιρετική ἐπιτυχία καί πρωτοφανή συμμετοχή πραγματοποιήθηκε σήμερα στίς 28 Μαρτίου 2026 ἡ ἐκδήλωση τῆς Πανελληνίας Κίνησης «ΕΞΟΔΟΣ» στήν Πάτρα. Ἡ αἴθουσα τελετῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν ἀποδείχθηκε μικρή γιά νά χωρέσει τόν κόσμο πού προσῆλθε σέ μιά συγκέντρωση μέ ἔντονο παλμό, οὐσιαστικό περιεχόμενο καί βαθύ ἀγωνιστικό χαρακτήρα. Κεντρικό θέμα τῆς ἐκδήλωσης ἦταν: “Τά Σημεῖα τῶν Καιρῶν καί ἡ Εὐθύνη μας”.

»Ἰδιαίτερη τιμή ἀποτέλεσε ἡ ἀνάγνωση χαιρετισμῶν ἀπό δύο Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες (Κυθέρων καί Κερκύρας), καθῶς καί ἀπό Καθηγούμενους Ἱερῶν Μονῶν Ἁγίου Ὁρους καί ἐκτός Ἁγίου Ὁρους, ἀλλά καί ἄλλες σημαντικές προσωπικότητες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καί κοινωνικοῦ χώρου, γεγονός πού κατέδειξε τό εὖρος καί τή βαρύτητα τῆς πρωτοβουλίας.

»Ἀκολούθησαν οἱ εἰσηγήσεις τῶν ὁμιλητῶν: Ὁ πατήρ Ἰωάννης Φωτόπουλος, πρωτοπρεσβύτερος, ἀνέπτυξε τό θέμα: “Ζοῦμε τά Σημεῖα τῶν Καιρῶν;”

Ὁ πατήρ Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, μοναχός, τό θέμα: “Συμφωνία τῶν συγχρόνων ἁγίων Πατέρων στό θέμα τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων”. Καί ὁ κ. Γεώργιος Ἀποστολάκης, ἀντιπρόεδρος Ἀρείου Πάγου ἐ.τ. τό θέμα: “Ψηφιακός μετασχηματισμός ἢ ψηφιακή φυλακή”;

»Ἡ ἐκδήλωση κορυφώθηκε μέ ζω-

ντανό διάλογο καί οὐσιαστική συζήτηση μέ τό κοινό. Ἡ ἀνταπόκριση ἦταν συγκινητική. Δέν ἐπρόκειτο γιά μιά ἀπλή ἐκδήλωση, ἀλλά γιά μιά στιγμὴ ἀφύπνισης καί συλλογικῆς συνειδητοποίησης.

»Τό ἠθικό ἀναπτειρώθηκε. Τό ἀγωνιστικό φρόνημα ἀναζωπυρώθηκε. Ἡ Πάτρα ἔστειλε μήνυμα: ἡ κοινωνία δέν εἶναι ἀδιάφορη - εἶναι ἔτοιμη.

»Ἡ “ΕΞΟΔΟΣ” συνεχίζει. Καλεῖ κάθε ἐλεύθερο πολίτη νά μὴν μείνει θεατῆς. Νά ἐνημερωθεῖ, νά προβληματιστεῖ, νά σταθεῖ ὄρθιος. Νά συμμετάσχει ἐνεργά στή διαμόρφωση τῆς ἐπόμενης ἡμέρας.

»Γιατί ἡ ἐλευθερία δέν χαρίζεται. Κατακτᾶται. Καί σήμερα εἶναι ἡ ὥρα τῆς εὐθύνης».

21 Ἀπριλίου 2026 συζητήθηκαν στό Σ.τ.Ἐ. οἱ προσφυγές κατά τοῦ «προσωπικοῦ ἀριθμοῦ»

Στίς 21 Ἀπριλίου 2026 συζητήθηκαν στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας (Σ.τ.Ἐ.) οἱ προσφυγές κατά τοῦ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ, πού νομοθέτησε ἡ κυβέρνηση πέρυσι τόν Μάιο. Ὅπως ἐνημερωθήκαμε ἡ συζήτηση πῆγε καλά. Οἱ δικηγόροι τῆς κυβέρνησης στριμώχθηκαν πολύ, ἐλλεῖπει ἐπιχειρημάτων. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ.τ.Ἐ. ἐτήρησε ἄψογη στάση. Ἀπομένει νά ἰδοῦμε τήν ἀπόφαση. Αὐτό θά εἶναι καί τό καθοριστικό.

Ψηφιακός «πολιτικός θάνατος»

Μεταφέρουμε ἀπό τό σημαντικό ἄρθρο τοῦ κ. Γεωργίου Ἀποστολάκη, Ἀντιπροέδρου Ἀρείου Πάγου ἐ.τ. μέ τίτλο «Ψηφιακός “πολιτικός θάνατος”»: ὅταν ἡ ἐξουσία πατᾶ ἓνα κουμπί καί σέ ἐξα-

φρανίζει» (βλ. ieromenimera.gr/index.php/el/psifiaki-technologie): «Μιά είσρηγήτρια του Ο.Η.Ε.: [ή Ιταλίδα κ. Άλμπανέζε], έπειδή τόλμησε νά μιλήσει γιά γενοκτονία στην Παλαιστίνη, βρέθηκε άντιμέτωπη όχι μέ πολιτική διαφωνία, αλλά μέ **έξόντωση τής ίδιας τής δυνατότητάς της νά ζει και νά λειτουργεί**. Μέ έκτελεστικό διάταγμα του Donald Trump, τής έπιβλήθηκε μία τιμωρία, πού ξεπερνά τά όρια τής διπλωματίας ή τής πολιτικής πίεσης. Τής έπιβλήθηκε αυτό πού εύστοχα χαρακτηρίστηκε «πολιτικός θάνατος».

Τί σημαίνει «πολιτικός θάνατος» στή νέα έποχή.

»Δέν πρόκειται γιά φυλάκιση. Δέν πρόκειται γιά έξορία. Πρόκειται γιά κάτι πιο ύπουλο, πιο απόλυτο. Άπαγορεύεται σέ όποιονδήποτε νά τής παρέχει χρήματα, αγαθά ή υπηρεσίες. Κατασχέθηκε τό διαμέρισμά της. Δέν μπορεί νά χρησιμοποιήσει πιστωτική κάρτα πουθενά στον κόσμο. Άναγκάζεται νά ζει μέ μετροητά ή δανειζόμενη.

»Μέ μία απόφαση, ένας άνθρωπος **διαγράφηκε από τό παγκόσμιο οικονομικό και ψηφιακό σύστημα**.

»Δέν τήν σκότωσαν. Τήν έκαναν νά μήν μπορεί νά υπάρξει.

»**Η νέα μορφή έξουσίας: δέν σέ φυλακίζει, σέ “άπενεργοποιεί”**.

»Αυτό πού βλέπουμε έδω δέν είναι μία εξαίρεση. Είναι ένα **μοντέλο έξουσίας**.

»Στό παρελθόν, ή έξουσία τιμωρούσε μέ φυλακές, μέ έξορίες, μέ φυσική βία. Σήμερα, έχει ένα πολύ πιο αποτελεσματικό έργαλειο: **Τόν πλήρη έλεγχο των οικονομικών ροών και των ψηφιακών υποδομών**.

»Όταν σχεδόν όλες οι συναλλαγές περνούν από συγκεκριμένα χρηματοπι-

στωτικά και τεχνολογικά δίκτυα, τότε, όποιος τά έλέγχει, μπορεί νά σου κλείσει τον τραπεζικό λογαριασμό. Νά μπλοκάρει τις συναλλαγές σου. Νά σέ αποκλείσει από υπηρεσίες. Νά σέ καταστήσει “άόρατο”.

»Αυτό δέν είναι άπλως κύρωση. **Είναι διαγραφή ταυτότητας εντός του συστήματος**.

Τράμπ έναντίον και του πάπα

»Φτάνει πια ή ειδωλολατρία του Έγώ και του χρήματος. Φτάνει πια ό πόλεμος. Η άληθινή δύναμη είναι ή υπηρεσία τής ζωής». Αυτό έδύλωσε ό πάπας Ρώμης στις αρχές Άπριλίου γιά τον πόλεμο στό Ιράν. [βλ. ieromenimera.gr/index.php/el/diethni (13.4.2026)]

Και ό προτεστάντης χριστιανοσυνιστής Τράμπ έπετέθη εύθέως έναντίον του πάπα δηλώνοντας: «Ο πάπας Λέων είναι αδύναμος όσον άφορα τήν έγκληματικότητα και άπαράδεκτος στην έξωτερική πολιτική. Δέν θέλω έναν πάπα πού θεωρεί άποδεκτό νά διαθέτει τό Ιράν πυρηνικά όπλα».

ΗΠΑ: Ό ΟΗΕ στέλνει μετανάστες από τή Λιβύη στην Ελλάδα

Διαβάζουμε στό antinews.gr/166352 (15.5.2026): «Δέν τό άποκάλυψαν ούτε... συνωμοσιολόγοι ούτε λαϊκιστές ούτε και “έπαγγελματίες άνησυχούντες” γιά τό Μεταναστευτικό. Ούτε όμως και τό έλληνικό ύπουργείο Έξωτερικών. Ήταν, άντιθέτως, τό ύπουργείο Έξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών πού στις 11 Μαΐου 2026 έπιβεβαίωσε επίσημα σέ δημόσιο thread (= ανάρτηση) στό X τά πα-

ρακάτω: “Αξιωματούχοι του ΟΗΕ στελέχωναν και τα δύο άκρα της μεσογειακής διαδρομής, από τις ακτές της Λιβύης μέχρι τα ελληνικά νησιά, προκειμένου να διευκολύνουν την παράνομη μετανάστευση”. Μέ τον οργανισμό των Ηνωμένων Έθνων να λειτουργεί σαν Δούρειος Ίππος για την κατάλυση της κυριαρχίας της χώρας μας».

ΗΠΑ: Υποψήφιος Γερουσιαστής δεσμεύεται να καταθέσει νομοσχέδιο για την επιστροφή της Άγια-Σοφιάς στην Όρθοδοξία!

Ο κ. Παντελής Λαμπιώτης από το sportime.gr (28.4.2026) μας πληροφορεί ότι ο υποψήφιος Αμερικανός Γερουσιαστής Mark Lynch από τη Νότια Καρολίνα έκανε την επιστροφή της Άγια-Σοφιάς στους Όρθοδόξους, κεντρικό σημείο της προεκλογικής του εκστρατείας! Μάλιστα απειλεί την Τουρκία με κυρώσεις, αν δεν συμμορωθεί. Αφού η ελληνική κυβέρνηση σιωπᾶ ἔνοχα, φωνάζουν οί ξένοι!

‘Ο Ίλον Μάσκ σώζει την τιμή της Ελλάδος

Οί νεοεποχίτες ανάμεσα στις άλλες ἔμμονές τους ἔχουν και τό να προσπαθοῦν να ἀλλοιώσουν τήν Ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ, ἐστιάζοντας κυρίως στήν πολιτισμική παραγωγή ἀρχαίας Ἑλλάδος και Δύσης.

Ἔτσι γυρίστηκε τελευταία ἡ «Ὀδύσεια» τοῦ Ὀμήρου μέ νέγρα τήν Ὁραία Ἑλένη και ὁμοφυλόφιλο τόν Ἀχιλλέα! (βλ. sportime.gr, ἄρθρο Ἀνδρώνη 15.5.2026)

Ἡ Ἑλλάδα ὄχι μόνον δέν διαμαρτυρήθηκε για τήν ὕβρη, ἀλλά και χρηματο-

δότησε, διά τῆς κ. Μενδώνη, τήν ταινία μέ 6,5 ἑκατομμύρια εὐρώ!

Τήν τιμή τῆς Ἑλλάδος ἔσωσε ὁ γνωστός δισεκατομμυριούχος Ίλον Μάσκ, ὁ ὁποῖος, ὅπως διαβάζουμε στό antinews.gr/166318/ (15.5.2026) σέ ἀνάρτησή του στό δικό του Χ γράφει: «Ὁ σκηνοθέτης οὐρεῖ στόν τάφο τοῦ Ὀμήρου. Αἰσχρός». και: «Ὁ σκηνοθέτης προσέβαλε χυδαία τόν ἑλληνικό λαό. Ντροπή του».

Πάλι σενάρια για lockdown...

Μέ ἀφορμές 1) Τήν ἐνεργειακή κρίση λόγω πολέμου στό Ἰράν και 2) Τόν νέο ἴο, «Χανταῖό» (ἀρχές Μαῖου 2026), ὁ «Διεθνής Ὄργανισμός Ἐνέργειας» και ὁ ἁμαρτωλός «Παγκόσμιος Ὄργανισμός Ὑγείας» (Π.Ο.Υ.) δειλά-δειλά προσπαθοῦν να ἐξοικειώσουν τό παγκόσμιο κοινό –κυρίως στή Δύση– μέ νέους πιθανούς ἐγκλεισμούς (lockdown), ἂν χρειασθεῖ...

Οί στρατιωτικοί δέν ἐκβιάζονται

Μή βιασθοῦν οί στρατιωτικοί να πάρουν νέες ἠλεκτρονικές ταυτότητες οὔτε ὑπηρεσιακές μέ προσωπικό ἀριθμό.

Ἡ κυβέρνηση τούς πιέζει και προσπαθεῖ να τούς ἐκβιάσει.

Εἶναι παράνομα και ἀντισυνταγματικά αὐτά πού θέλουν να περάσουν οί κυβερνῶντες. Σαράντα στρατιωτικοί ἔχουν ἤδη προσβάλλει τήν πράξη τοῦ ὑπουργείου τους και ἀναμένουμε τήν ἀπόφαση. Ὅπως και νᾶχει, δέν παίρνουμε τίς νέες ταυτότητες.

Μεταλλαγμένα χωρίς σήμανση καί έλέγχους

Άπιστευτη ύποκρισία τής Νέας Τάξης. Τάχα τούς νοιάζει ή προστασία του περιβάλλοντος. Τάχα τούς νοιάζει ή υγεία των πολιτών. Γι' αυτό μᾶς έβαζαν πρόστιμα, αν δέν κάναμε τά έμβόλια! Τό μόνο πού πραγματικά τούς νοιάζει είναι τά υπερκέρδη των πολυεθνικών κολοσσών καί ή προώθηση τής νεοταξίτικης άτζέντας για καταστροφή γεωργίας καί κτηνοτροφίας, προκειμένου νά τρέφεται ό κόσμος μέ τεχνητό κρέας, σκουλήκια καί κατσαρίδες!

Στό Συμβούλιο ύπουργών Γεωργίας τής Ε.Ε. για πρώτη φορά είπε καί ή

Έλλάς «Ναί» στά μεταλλαγμένα διά του νέου ύπουργού Μαργαρίτη Σχοινά, καί μάλιστα χωρίς σήμανση στην έτικέτα, για νά ξέρει κανείς τί αγοράζει καί χωρίς δοκιμές ασφαλείας πριν βγούν τά μεταλλαγμένα στην αγορά (βλ. neostrategy.gr/me-tis-evlogies-mitsotaki, 22.5.2026).

Η πρώτη ψηφοφορία μέ τά «Ναί» των ύποκριτών, πού περιφρονούν πλήρως τούς πολίτες, έγινε στις 21 Απριλίου 2026, ενώ ή κρίσιμη συνεδρίαση στό Εύρωκοινοβούλιο για τήν τελική έγκριση ή μί θά γίνει στις 18 Μαΐου 2026.

Σημειωτέον ότι ή έλληνική κυβέρνηση άγνόησε τήν άπαιτήση έπιστημονικών φορέων, άγροτών καί πολιτών νά προστατεύσει τό φαγητό καί τήν υγεία μας!

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμνιαία έκδοση του Πανελληνίου Συνδέσμου
για τήν Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Έκδότης - υπεύθυνος κατά τόν νόμο: Εύμορφία Κωστούλα-Μπανάβα

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Άλτιντζή Δ. Άγγελική

Έκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Άλτιντζή Δ. Άγγελική

Συνδρομή έσωτερικού έτήσια: 15 €

Συνδρομή έξωτερικού έτήσια: 45 €

Συνδρομή Κύπρου έτήσια: 45 €

Έπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ένυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τίς άπόψεις των συγγραφέων τους καί ακολουθούν τήν όρθογραφία τους. Οί άπόψεις των άρθρογράφων μπορεί νά μίν ταυτίζονται κατ' ανάγκην μέ τίς θέσεις του περιοδικού.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Έπιτρέπεται ή άναδημοσίευση κατόπιν γραπτής άδείας από τί διεύθυνση του περιοδικού.